

V I E N Y B Ė

The Oldest Lithuanian Newspaper in the World

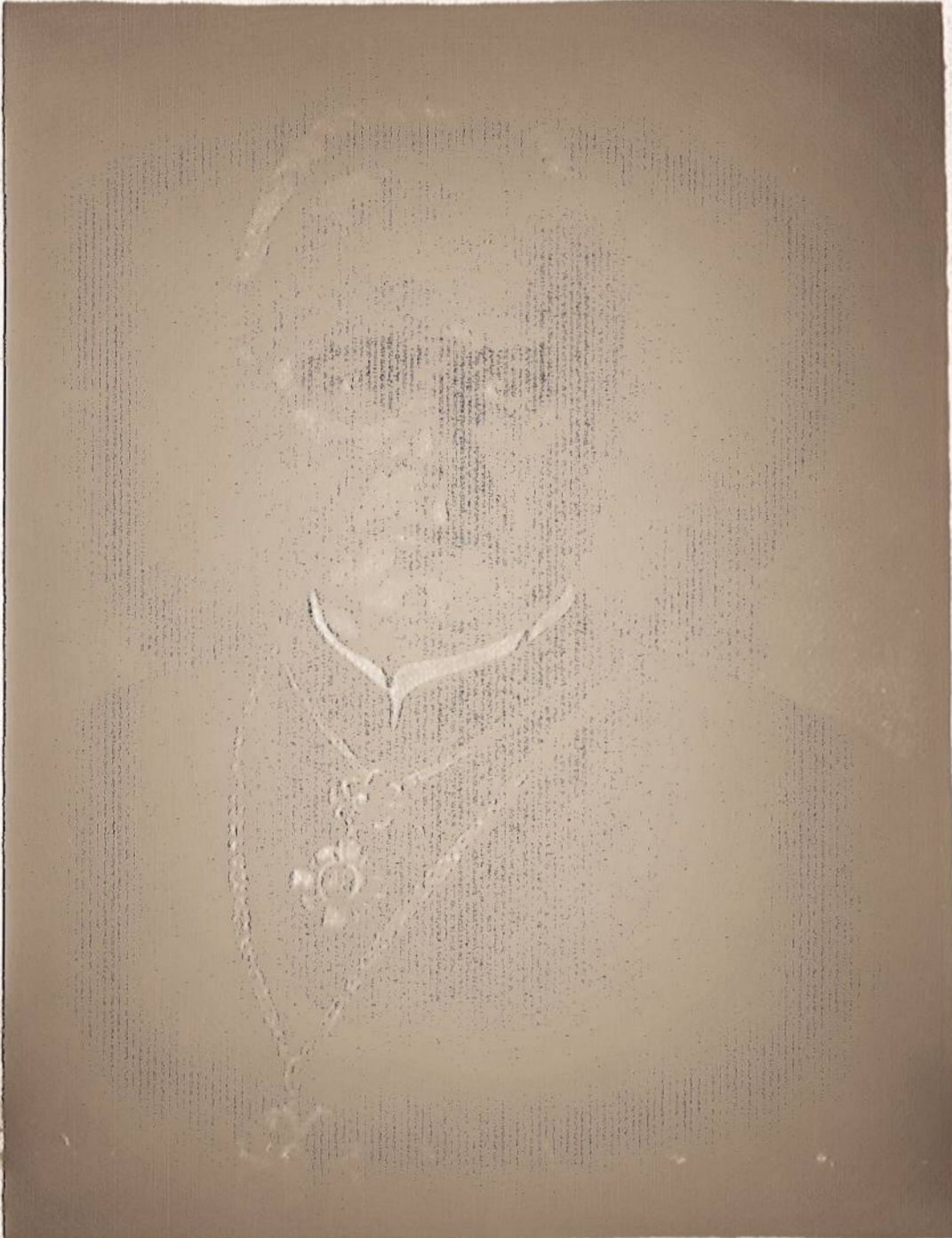
83 M. 5 N.

192 Highland Boulevard
Brooklyn, N. Y. 11207

1969 M. KOVO (MARCH) 7 D.

Telefonas:
Applegate 7-7257

KAINA 30 C.

Maironis - Jungtinėse Tautose

Pirmą kartą Jungt. Tautose bus pagerbtas lietuvių poetas. Kovo 21 d. Jungt. Tautų bibliotekos salėje įvyks poezijos vakaras skirtas Maironiui.

Dr. Levas Vladimirovas, J. T. bibliotekos direktorius, kurio iniciatyva minėjimas rengiamas, skaitys Vandos Zaborskaitės specialiai paruoštą apybraižą iš Maironio gyvenimo ir kūrybos, taip pat bus rodoma iš Lietuvos neseniai gauta dokumentinė filmą apie įžymų poetą. Maironio eilėraščiai bus dekla-

muojami lietuviškai, angliškai ir rusiškai.

Maironio poezijos mėgėjai ir jo gerbėjai kviečiami dalyvauti be specialių pakvietimų. Pradžią 6:30 val. vak.

Po Maironio pagerbimo, norintieji dar galės pamatyti Lietuvoje susuktą garsinę filmą "Laiptai į dangų".

Įėjimas į J. T. bibliotekos salę yra prie I-mos Avenue ir 42 gatvės, dešinėje pusėje nuo kitų J. T. rūmų. Įėjimas lydi tiesiog į kino teatro salę, kur vyks Maironio vakaras

Balfo sukaktuvinis seimas

JONAS VALAITIS

Kovo 15 ir 16 Chicagoje, šv. Kryžiaus par. salėje, įvyks BALFo seimas. Be eilinių darbų, bus paminėta ir organizacijos 25-rių metų sukaktis.

Šiuo metu BALFo vaidmuo nėra toks reikšmingas ir, be abejojimo, šis seimas nebus toks gausus, kokie būdavo praeityje, kai Amerikos lietuvių buvo užgriuvusi našta — sušelpiti ir įkurdinti keliasdešimt tūkstančių tautiečių išbėgusių ar išvežtų iš gimtojo krašto.

Visais laikais gelbėję Lietuvą ir lietuvius, Amerikos lietuviai — sudarė veikti, dar II-jam Pasauliniui karui nepasibaigus, išgirdę pirmuosius pagalbos šauksmus.

BALFAS ĮSIKURIA

Iki įsikūrė Balfas, lietuvių grupės įvairiuose miestuose Amerikoje, buvo įsteigusios eilę didesnių ir mažesnių šalpos fondų, kurie veikė nekoordinuotai. Kai jau per daug didelis skaičius tų fondų pradėjo prašyti leidimų aukoms rinkti šalpai, JAV Vyriausybės Patarėjų Komitetas Užsieniečiams Šelpti, lietuviams patarė susijungti ir įkurti Bendrą Amerikos Lietuvių Šalpos Fondą.

Taip ir įvyko. Po eilės konferencijų 1944 m., įsikūrė BALF, kuris tikrumoje prisijungė prie adv. Antano Olio inkorporuoto šalpos fondo Illinois valstybėje, 1944 m. bal. 1 d.

Amerikai įsteigus Tautinį Karo Fondą (National War Fund), kurį

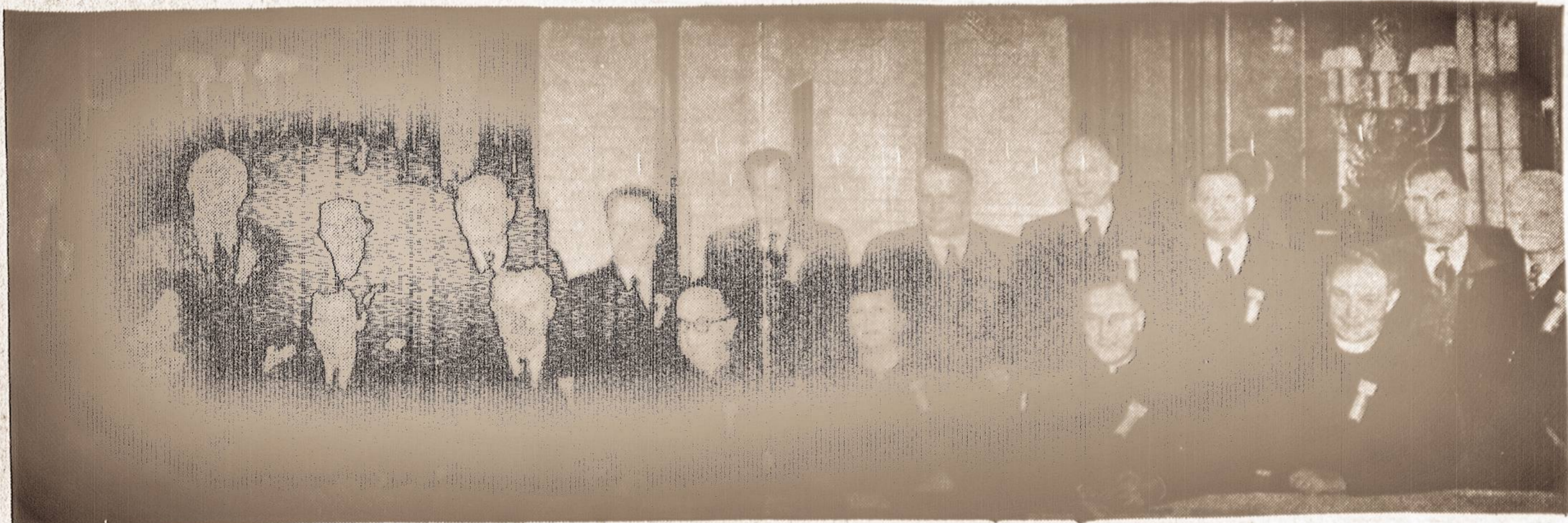
sudarė įvairios šalpos agentūros, įsijungė ir Balfas, nežiūrint Rusų Karo Fondo (Russian War Fund) protestų, kad Balfas negali būti nariu, nes Lietuva nekariavusi prieš nacius, tuo tarpu kai Tautinis JAV Fondas įsteigtas tik prieš nacius kariavusių sąjunginių valstybių žmonėms šelpti." Be to, Rusų Karo Fondas teigė, kad "jis šelpias Lietuvos žmones ir jiems padedąs, ir, kad priimant Balfą 'National War Fund' nariu, įvyksias šalpos dvigubas teikimas"...

Visas šias kliūtis Balfas, kun. dr. J. B. Končias vadovybėje, nugalėjo. Iš JAV Tautinio Karo Fondo, kurio aukų vajuose dalyvavo ir Amerikos lietuviai, Balfas gavo \$824,380.54. Iš Amerikos Episkopato — \$66,450, iš American Overseas Aid \$18,891.36, iš NCWC 619,188 svarų drabužių (vertės \$403,074), o tapęs CARE nariu gavo apie 500,000 svarų maisto (vertės per \$200,000). Visa kita parama aukomis ir drabužiais gauta iš amerikiečių lietuvių.

SUNKI PRADŽIA

Balfui kuriantis, pradžioje ne viskasėjo sklandžiai. Kaip savo atsiminimuose rašo dr. Končias, tai net Lietuvos Ministras Povyilas Žadeikis nekooperavo, atsisakydamas Balfui duoti Lietuvos pasiuntinių ir konsulatų adresus kitose valstybėse, per kurias tada tebuvo vienintelė galimybė lietuvius pasiekti. Vėliau

Tesiama 8 osl.

PIRMOJI BALFO VALDYBA: (iš k.) sėdi - V. Količienė, adv. A. Olis, N. Rastenis, kun. dr. J. B. Končias (pirm.), Nora Gugienė, prel. Balkūnas ir Albavičius. Stovi (iš k.) - M. Vaidyla, J. P. Tuinila, E. Samienė, S. Gegužis, A. F. Kneizys, L. Šimutis, F. J. Bagočius, M. Zufus, P. Miller, T. Matas ir dr. P. Grigaitis.

LIETUVIAI PASAULYJE

Waterbury, Conn. Sūduva tautiskų šokių grupė kovo 7 d. dalyvavusi Lietuvių Dienos programoje Mohawk kalnu slidinėjimo rajone Cornwell, Conn. Nuotraukoje šokėjos matomos šokant "Keprinė", kuri labai patiko lietuvių ir amerikiečių publikai, atvykusiai į kalnus slidinėti. Sūdovai vadovauja G. Maurutienė.

J. Baltrukonio nuotraukos

V. Zaborskaitė - filologijos mokslų daktarė

Vilniaus Tiesa praneša, neitis, prof. dr. J. Lebedys kad Vilniaus Valstybinio V. Kapsuko universiteto Kolonų salėje filologijos mokslų daktarės laipsnį apgynė Vanda Zaborskaitė. Oficialieji oponentai -- akademikas prof. dr. K. Korsakas, dr. L. Gi-

riuje. Ji papasakojo, kad Maironis, kaip vienas žymiausių mūsų tautos rašytojų, seniai patraukęs jos dėmesį ir jausmus. -- Dėmiuosi juo nuo pat savo mokslinio darbo pradžios -- gerus dvidešimt metų. -- kalbėjo V. Zaborskaitė. -- Ir štai parašiau monografiją, kurios tikslas, žinoma, ne užbaigti Maironio kūrybos tyrimus, bet pradėti. Jausčiausi daug pasiekusi, jei mano knyga būtų tokių tyrimų pradžia.

(V. Zaborskaitės monografija apie Maironį išleido Vilniaus Vaga pr. m. pabaigoj).

Namų pirkimo, pardavimo, apdraudos ir visais reikalais kreipkitės į
REAL ESTATE & INSURANCE
John Orman Agency

GERIAUSIAS PATARNAVIMAS

Pildomi miesto, valstybės ir federalinės valdžios mokesčių paraiškimai.

110-04 JAMAICA AVE. RICHMOND HILL, N. Y.
Telefonas
Virginia 6-1800

ADVOKATAS

C. A. VOKET
(VOKIETAITIS)

41-40 74th Street
Jackson Heights, N. Y.

Telefonas: NEWTON 9-6620

KALIFORNIJOJ PAGERBĖ DR. M. GIMBUTIENĖ

Santa Monica, Cal. puošnia-me Miramaro viešbutyje susirinko per 300 svečių pagerbti dr. Mariją Gimbutienę, kuria dienraštis Los Angeles Times išrinko kaip vieną iš 13-kos iškiliausių moterų Kalifornijoje, savo darbais nusipelnusia mokslo srityje.

Pagerbtuvėse, be lietuvių, dalyvavo Los Angeles universiteto humanitarinių mokslų dekanas Levine, buv. JAV ministras Lietuvai Owen J. Norrem, spaudos atstovų ir eilė žymesnių amerikiečių.

Programai vadovavo prof. Algirdas Avizienius, Lietuviškai kalbėjo B. Brazdžionis, A. Zemaitaitis, o visu lietuviškų organizacijų vardu - O. Razutienė.

Pagerbtuves rengė grupė Kalifornijos lietuvių, kuriems vadovavo Alena Devenienė.

* Sol. Florence Korsakaite, Stasė Pautienienė, Antanas Pavasaris, pianistė Apeikytė, aktorai Nele Apeikienė ir J. Kaributas dalyvaus menininkų koncerte kovo 15 d. šv. Kazimiero par. salėje Los Angeles, Cal.

ONA G. OŽINSKIENĖ, Argentinos Liet. Balso leidėjo P. Ožinsko žmona ir laikraščio moterų sk. redaktorė, gimtadienio proga vasario 24 d. buvo pagerbta ir apdovanota savo bendradarbių ir draugų, A. L. Balso Tulpės sėklyčioje Ožinskienė svečius pavaišino.

PODAROGIFTS, INC.

GEROS NAUJIENOS!

PUIKIOS DOVANOS!

MES VĖL PRIIMAME UŽSAKYMUS ŠALDYTUVAIS:

ŠALDYTUVAI

2181 Zil-Moskva 240 Ltr.\$236.32
2182 Oka-3 200 Ltr.\$212.11
2183 Yuryzan 175 Ltr.\$196.00
2184 Orsk (KX-0100) 120 Ltr.\$191.89
2185 Minsk-2 119 Ltr.\$169.67
2186 Biryusa 160 Ltr.\$191.89
2187 Mir 125 Ltr.\$161.56
2188 Saratov 2, 85 Ltr.\$111.11
2189 Dnepr ar Donbas, 165 Ltr.\$151.56

MOTOCIKLAI MOTORINIAI SKUTERIAI MOTORINIAI DVIRAČIAI

MOTOCIKLAI

2111 Ural-2 M-63 U su šoniniu automobiliu \$771.60
2112 K-750 M su šoniniu automobiliu \$740.74
2113 Jupiter-IZ -2 su šoniniu automob. \$377.11
2114 Jupiter IZ -2\$270.89
2115 IZH-Planeta su dviem sėdynėm \$258.33
2116 Voskhod su dviem sėdynėm\$203.32
2117 M-105, 1 cilindras, 7 H.P., 123.5 c.c. \$145.83

MOTORINIAI SKUTERIAI ir MOTORINIAI DVIRAČIAI

2121 Tula-tourist, 10 H.P., 199 c.c. \$225.00
2122 Viatka-VP-150 M, 6 H.P., 148 c.c. \$145.89
2123 Riga-3, 2 H.P., 55 c.c.\$ 79.22

Pristatoma TUOJAU — skubinkite savo užsakymus į

PODAROGIFTS, INC.

220 PARK AVENUE SOUTH

NEW YORK, N. Y. 10003

212-228-9547

arba į prie jo prisijungusias firmas:

GLOBE PARCEL SERVICE, INC.
716 Walnut Street, Philadelphia, Pa. 19106
Tel.: 215 WA 5-3455

arba į bet kurį jų skyrių.
COSMOS PARCELS EXPRESS CORP.
45 West 45th Street, New York, N.Y. 10036
Tel.: 212 CI 5-7905

arba į bet kurį jų skyrių.
PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, Inc.
1776 Broadway, New York, N.Y. 10019
Tel.: 212 581-6590 581-7729

LIETUVIŠKOJE CHICAGOJE

E. Sulaičio nuotr.

Viršuje: Stanley Balžekas, Balžeko Lietuvių Kultūros Muziejaus savininkas (dešinėje), stovi su dr. Joseph Jerome ir Edward Mankum. Dr. Jerome ir Mankus gauna raštą, kuriame jie atžymimi už mokslinio pobūdžio filmu rodymą muziejaus patalpose sėstadieniais.

* Dail. Adomo Varno politinių sąrašų paroda atidaroma Balžeko Kultūros Muziejuje Chicagoje kovo 9 d. ir tęsis iki balandžio 8.

* Lietuvių Žurnalistų Sąjungos centro valdyba savo susirinkime vasario 28 d. priėmė naujus narius: Laiškai Lietuviams red. Kęstutį Trimaką SJ. Varpo red. Antaną Kučį, Argentinos Liet. Balso red. K. Norkų, rašytojus V. Volertą, V. Butėną ir J. Daugėlą.

* Komp. J. Gaidelio operos "Dana" premjera Chicagoje bus balandžio 12 d. Marijos Augšt. Mokyklos salėje. Spektakliai bus pakartoti bal. 13 ir 19 dienomis.

* Prof. dr. Alg. Greimas iš Paryžiaus, atstovaudamas prancūzų strukturatistinę mokyklą, dalyvauja Wenner-Gren Fundacijos konferencijoje Chicagoje. Kovo 7 d. Jaunimo Centre jis skaitė paskaitą tema "Jaunimo nerimas arba 20-jo amžiaus revoliucija".

CICERO AUKST. LITUANISTINĖS MOKYKLOS mokinių grupė su mokytoja A. Kašubiene. Šalia jos stovi vienas geriausių mokyklos mokinių - Petras Kisielius.

JUOZO BANDZIUKO
Baras ir Restoranas

Čia vaišinsitės ir vaišinsite ne tik Amerikos veiki visais gėrimais — alumi, vynu ir dar stipresniais. Gausi ir importuota iš Europos ir kitų kraštų. — Jauki vieta susitikti, pasikalbėti ir džiaugtis gyvenimu su maloniais draugais.

KABARETAS — ŠOKIAI

110-12 JAMAICA AVE. Richmond Hill, N.Y. 11418
Tel. 846-9286

STEBĖTOJO PASTABOS

V. R.(astenis) Akiračiuose daug rašo apie solisto Virgilijaus Noreikos koncertus Kanadoje ir Amerikoje.

Apie V. Noreikos koncertą New Yorke V. R.(astenis)rašo, kad "salė New Yorke buvo pustuštė ne dėl tautinės drausmės", o daugiausia dėl pakrikusios organizacijos ir, galbūt, ypač dėl čia nepopuliarios "koalicijos" rengimo komitete".

V. Noreikos koncertą rengiant New Yorke jokios "koalicijos" nebuvo ir salė nebuvo "pustuštė", kaip V. R.(astenis) teigia. Tiesa, buvo viena moteris, kuri labai norėjo įsibrauti į koncerto organizavimo reikalus, bet ji buvo nepriimtina visiems - ypač solistui ir jo "impresario" Kanadoje...

V. R. (astenis) suskaitė kiek publikos dalyvavo Virgilijaus Noreikos koncerte Brooklyn

Academy of Music, bet jis, matyt, nebuvo Lietuvos nepriklausomybės minėjime New Yorke. Ten būtų pamatęs, kad publikos buvo keliais šimtais mažiau, kaip ir visose lietuvių pramogose, išskiriant, gal, moterų rengiamas madų parodas.

Jie neišsitenko kitoje spaudoje

V. R.(astenis), kuris nepajėgė leisti Dirvą, niekad New Yorke koncerto neorganizavęs, savo mintis dabar dėsto naujuose Akiračiuose. Tai labai gražiai techniškai paruoštas laikraštėlis, bet mažai kas turės tiek kantrybės ir laiko jo turinį perskaityti. Tame leidinyje, atrodo, susitelkė žurnalistai, kurie jokioje kitoje mūsų spaudoje neišsitenka.

CARPENTER
CABINET MAKER
CUSTOM BUILT
CABINETS

• BOOKCASES
• ANTIQUE REPAIRING
FORMICA WORK SPECIALISTS

AUGUST VILENIŠKIS
119;20 JAMAICA AVENUE
RICHMOND HILL, N. Y.

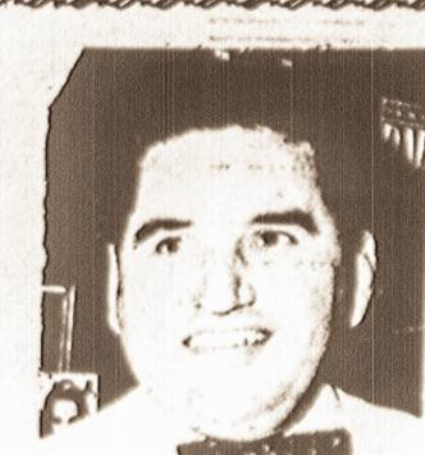
VIRGINIA 7-5760

WHITE HORSE
Tavern

BARAS IR RESTORANAS
Duodami palaidotuviniai pietos.

86-16 Jamaica Ave.
Woodhaven, N. Y.
Tel. Virginia 6-9519

PRANAS BRUČAS
Savininkas

PETER'S
Bar & Grill

Sav.
PETRAS KADAS

Jauki vieta įvairūs gėrimai.

Graži salė pobbūviam bei susirinkimams.

Kviečiame ir lauksime jūsų atsilankant

459 Grand Street
Brooklyn, N. Y. 11211

Telefonas:
EVERGREEN 4-8698

VIENYBĖ

The oldest Lithuanian newspaper in the world was established by Juozas J. Paukštys in 1886. It is published bi-weekly by Valerie Tysliava and Jonas Valaitis at 192 Highland Blvd., Brooklyn, N. Y. Telephone Applegate 7-7257. Editor: Jonas Valaitis; Managing Editor: Valerie Tysliava; Senior Editor: Vytautas Širvydas; English Editor: Demie Jonaitis; Associate Editor: Edvardas Sulaitis. Entered as Second Class Matter October 23, 1907, at the Post Office in Brooklyn, N. Y. Subscription rate: \$7.00 for one year. Advertising rates on application. All rights reserved and no part of this newspaper may be reproduced without the consent of the Publishers. All manuscripts are subject to editing.

mes

..VYTAUTAS ŠIRVYDAS

Geografinė kaimynystė neišvengiamai pynė ir tebešina lietuvių ir didrusių tautų likimą, kaip seniau pynė su vokiečiais kryževiais, o vėliau su lenkais. Todėl caro valdžios sugriuvimas ir moderninių laikų Lietuvos valstybės sukūrimas turi santykį, kad be vieno — nebūtų buvę kito. Rusų revoliucija ir nepriklausoma Lietuva abi siekė sumoderninti tautas, kurios istorijos bėgyje kažkodėl kaip tai nuo pasaulio pažangos atsiliko. Dėl atsilikimo lietuviai ir didrusiai teisėtai kaltino carų santvarką.

Planingai didžiąją pramonę plėsdamas, o žemės ūkį dar kietesniu nežmoniškumu kolektyvin-damas, Stalinas 1931 metais pirmąjį Rusijos darbininkų konferencijai teisinosi: "Senosios Rusijos istorija rodo, kad dėl savo amžinojo atsilikimo ji vis būdavo sumušama. Ją sumušė mongolų-čanai. Mušė ją ir turkų bejai. Mušė švedų ponija ir lenkų-lietuvių ponai. Ją sumušė anglų-francūzų kapitalistai ir japonų baronai. Visi Rusiją sumušdavo — vien dėl jos atsilikimo."

Leninas ir Stalinas kietasprandiškai, nieko nebudami, tikėjo, kad tik jie vieni teturį slaptąjį raktą didrusius išvesti į nebesumušamus žmones. Per 25 savo teroro metus, Stalinas, iš tikrųjų, didrusius išvedė iš pusiau beraštės, atsilikusios tautos net į erdvę ir atomą pramoniniai prasisiekusius, raštingus žmones.

Prasisiekusiais ir raštingais žmonėmis valstiečių ir jų sūnų sukurta nepriklausoma Lietuva stiprino ir mūsų tautą. Galima sakyti, Lietuva rodė žmoniškesnį kelią, negu Stalino, žemės ūkio kraštui supramonėti ir įeiti į pasaulio rinką. Tokio kelio didrusiams norėjo, Lietuvoje dvarelį turėjęs, Rusijos premjeras Stolypinas, siekęs tamsųjų didrusių kaimą išvesti į šviesesnius vienkiemius. Deja, istorijos smūgiai išardė Lietuvai keltą pasidaryti kita Danią.

Pirmuoju lenkų karo ataše, po ultimatumo, Kaune 1938 m. atsiradęs pulk. Miškiewiczius atsiminimuose pasakoja: "Atrodo, lietuvių ambicija yra tėvyne padaryti pažangaus ūkio kraštą, atremtu žemės apdirbimu, gyvulių ir piėno ūkiu bei ūkio gaminių perdirbimo pramone. Lietuvai norėtų susilyginti, o gal net pralenkti Danią, kurią tam tikrais atvejais ima pavyzdžiu. To siekiant, kaimai ir miestai, o ir visas ūkis, palaipsniui keičia išvaizdą, vis labiau artėdami vakarų Europai, o gal net Amerikai."

Šiandien Lietuva verčiama žygiuoti greta geografijos kaimynų didrusių, šiems diriguojant kelius, kurių lietuviai patys gal nebūtų laisvu noru pasirinkę. Ar tie keliai nuves į gerovę ir laimę, prie kurios nepriklausoma Lietuva vedė? Didrusiai dar ir šiandien toli nuo Amerikos, o nepriklausoma Lietuva dar anais laikais jau teisėtai būdavo vadinama mažąja Amerika.

Gianakalis

IŠ KAIRĖS IR IŠ DEŠINĖS

Pašildė senus barščius

VLIKas skelbiasi š. m. vasario 1 d. svarstęs "pavergtųjų ir laisvųjų lietuvių bendravimo klausimą". Iš esmės — VLIKas pašildė Clevelando barščius, pridėjo naujų prieskonių ir tautai patiekia srėbalo.

VLIKo darbuotojų šiuo klausimu nutarimai visų pirma stebina savo įžūlumu. Ne VLIKas, o visai kiti žmonės jau daugiau kaip dešimtmetį šiuo klausimu domėjosi, tyrinėjo ir bandė konkrečias bendravimo galimybes ir, aišku, priėjo tam tikrų išvadų. Pastaraisiais metais jau prieita prie to, kad sveikoji lietuvių visuomenės dalis išeivijoje kalbas apie bendravimą su tauta pavertė įvykusiū faktu.

Yra pagrindo kalbėti apie nesveiko tautos atžvilgiu laikymosi reiškinį išeivijoje, nes užtenka su vienu kitu "bendravimo priešū" padiskutuoti, kad įsitikintume tų žmonių iš vienos pusės tvirtu patriotizmu, o iš kitos pusės — nevertinimu bolševikų pusėje pasilikusios tautos ir jos kūrybos. Ir dar — tokių nusistatymų pagrinde glūdi dėsnis, būk po 1944-1945 metų nei Lietuvoje nei plačiame pasaulyje nėra nei pažangos, nei kūrybos, net ir naujų kartų prieauglio. Dar prie to bereikia pridėti, kad tokie "bendravimo priešai" visus kitaip manančius laiko tautos išdavikais. Išvada: "bendravimo priešų" galvojimas yra ne tiek logiškas, kiek patologiškas.

Įvairiais pretekstais Lietuvoje lankiusi ir besirengiančių lankyti, iš Lietuvos sulaukusių savo giminių bei pažįstamų, įvairių kontaktų su iš Lietuvos atvykusiais tarnautojais ir t. t. jau yra buvę tūkstančiai. Plačiai tarp išeivių pasklidę iš Lietuvos laikraščiai bei knygos. Su tokiais "bendravimo epidemijos" paliestaisiais išsikalbėjus, paprastai paaiškėja, kad

- jie neblogai supranta dabartinę realią Lietuvos būtį,
- jie nepasirengę Lietuvos laisvės idealų išsižadėti,

c. — rūsybės dusinamai lietuvių tautai jie sąmoningai ar nesąmoningai kerta langus į vakarus,

d. — dėl ryšių su tėvyne paprastai jau baiminamasi ne bolševikų, bet mūsų siškių laisvintojų.

Stebina VLIKo įžūlumumas tuo, kad jis, kaip ir Clevelando nutarimai, paremtas įsitikinimu būk bendravimo su tėvyne ieškotojai esą tautiniai nusidėjėliai, su kuriais nereikia tartis ir iš jų patyrimo darytis išvadų, o reikią tik juos sudrausti.

Taigi, VLIKas siekia nusidėjėlius sudrausti, o tie nusidėjėliai žino, kad jie nėra joki nusidėjėliai. VLIKas vasario 1 d. sukūrė dar vieną rezoliuciją, vieną iš tokių, kurios jau daugiau kaip dešimtmetis erzina ir skaldo išeiviją.

Kad VLIKas ir kiti jam panašūs yra nusikaltę išeivijoje nesantaikos skleidimu, matyti kad ir iš tokio reiškinio. Iš Lietuvos atvyksta pvz. dr. Juška ar universiteto rektorius Kubilius. Kai kas iš išeivių su jais pasimato ir pasikalba. Po to prasideda triukšmas: tam tikri kadrai "dirba" — šaukia, rėkia, teisia, įtarinėja ir t. t. Argi jokiai veiksniai dar nepaaiškėjo, kad tų teisiančių kadryų veikla yra šlykšti ir niekinga? Kodėl neatsiranda kad ir suplėkusių rezoliucijų šiems niekingiems gaivalams jei ne sudrausti, tai bent jų veikimo ribas nustatyti? Kai šitaip tylima, tai ar tyla nėra nesveikam elementui pritarimas?

Tiek apie VLIKo nutarimą iš formališios pusės. Dar lieka pasisakyti iš esmės. Apie nutarimo esmę gal irgi vertėtų pasisakyti, bet apie tai vėliau.

Iš VLIKo lauktina visuomenės vienijimo pastangų. Be klampojimo ryšių baloje pastaruoju laiku iškilo veiksnų kova už dolerius ir klausimas apie kai kurių veiksnų reikalingumą iš viso. Netolima ateitis nežada būti rami. Bent jau dėl ryšių su tėvyne skaldomės tik dėl liguisto nesusipratimo. Vietoj diktantų iš VLIKo lauktina ieškojimo būdų aiškintis ir tartis.

MOKYTOJAI POSEDŽIAUJA. - Lietuviškų mokyklų inspektorius S. Rudis kalba Chicago mokytojų draugijos suvažiavime kovo 2 d. Šalia jo sėdi mokytojai J. Placas ir Vaišvilienė.

V. Zalatoriaus foto

SUSTOJO "GIMTOJI KALBA"

Skaudu rašyti nekrológus žmonėms, dar skaudžiau institucijoms. Su mirtimi nutrūksta vieno žmogaus darbai, -- institucijos užsidarymu -- visos grupės žmonių. Ir kuò institucija svarbesnė, tuo ir visuomenė nuostolis didesnis.

Prieš pat Naujuosius metus skaitytojai gavo Lietuvių bendruomenės Kultūros fondo leistą Gimtosios kalbos Nr. 39-40 (1968 m. sausis-birželis), kuriame priešpaskutinio straipsnio priešpaskutiniame paragrafe redaktorius nežymiai pareiškė: "Tokia, kokia ji ligi šiol ėjo, GK daugiau nepasirodys". Apie sustojimo priežastį tame pat straipsnyje sakoma -- "bendradarbių stoka sudarė didžiausią laikraščio vargo dalį".

Per 10 savo gyvavimo metų GK buvo tas šaltinis, iš kurio sėmėsi tie, kurie puoselėjo lietuvių kalbą išeivijoje. Jeigu lietuviybės išlaikymas yra vienas pagrindinių išeivijos tikslų, tai lietuvių kalba yra to tikslo pagrindas. Be lietuvių kalbos nebus lietuviybės.

Ir jeigu mūsų kultūrinės veiklos didelė dalis yra megėjiška ir diletantiška, tai GK buvo maloni išimtis. Joje tilpo lietuvių kalbininkų straipsniai arba ištaisyti redaktorių, kurie buvo žinomi lituanistai. Grafomanams ir nemokšoms, kurių darbais mirgėte mirga mūsų spaudą GK vietos nebuvo.

PAGALIAI Į RATUS

Bet kaip ir paprastai mūsų darbuose, taip ir GK sustojimui kaip tik prisidėjo tie neišmanėliai, kurie GK begėdiškai kritikavo Naujienose, Nepriklausomoje Lietuvoje ir kitur. Jie apkaltino paskutinįjį redaktorių L. Dambriūną partiskumu, leidžiant GK. Girdi, jis ją naudojęs kaip frontininkų platformą.

Šiam straipsnio autoriui, kuris visus GK numerius perskaitė nuo pirmos iki paskutinės eilutės, niekad tokia mintis nekilo. Nekilo dėl to, kad tam nebuvo pagrindo. Pvz., vienos vyskupo Brizgio, frontininkams artimo žmogaus, kalba buvo taip aštriai sukritikuota, jog susidarė ispūdis, kad tas straipsnis buvęs perspausdintas iš Naujienų.

GK pasižymėjo profesionalizmu, kuris yra dalykiškas ir virš partiskumo. Tie, kurie GK kaltino "partiskumu", tik parodė savo aklą partiskumą. Kadangi dirba ne šių "kritikų" žmogus, tai atliktas darbas labai geras nors, ji reikėjo niekinti. Toks nusistatymas yra pati sunkiausia išeivijos liga, o ta liga sergantieji žmonės yra tikrieji bendro lietuviško veikimo duobkasiai, nežiūrint kokiais balsais jie gledotų.

Svarbiausieji GK talkininkai be paskutiniojo redaktoriaus, išspausdinusio laikraštelyje apie 300 puslapių medžiagos, buvo daktarai lituanistai -- P. Skardžius paruošęs 100 ir P. Jonikas 70 puslapių. Pirmuosius 10 numerių redagavo Jonikas, padėdamas redakcinės kolegijos narių dr. A. Salio ir Skardžiaus. Redakcijos talkininkai, atžymėti laikraščio antraštėje, buvo neseniai miręs B. Babrauskas, A. Dundulis, J. M. Laurinaitis ir D. Velička. Nuo 11-to numerio redagavimo našta nešė vienas Dambriūnas. Jis pats beveik visą laikraštį ir prirašydavo, kitiems kalbininkams kažkodėl savo organe nebendradarbiaujant.

"IR KALBOS KULTŪRA"

Bendruomenės Kultūros fondas, kuris laikraštėlį leido maždaug 550 egzempliorių tiražu, teigia, kad nei skaitytojų nei pinigų netruko. Redaktoriui buvo mokama \$50 honoraro už numerį. GK buvo nemokamai siuntinėjama lituanistinėms mokykloms. Deja, naują redaktorių surasti nepavykė. Pagarsėję kalbininkai esą užsiėmė kažkokiais kitais darbais, bet dar svarbiau -- jie maną, kad GK išeiviams nereikalingas, nes Lietuvoje išeinąs nė kiek neblogesnis neperiodinis leidinlis praktiniais kalbos klausimais -- Kalbos kultūra. Jos atsakingasis redaktorius yra K. Ulvydas, kuris taip pat yra ir vienas didžiojo Lietuvių kalbos žodyno redaktorių.

Kalbos kultūra pasirodė maždaug kas šeši mėnesiai. Iki šiol yra išėję 15 numerių. Tryliktojo numerio turinys yra toks: Keletas šiuo-

laikinės lietuvių literatūrinės kalbos raidos bruožų; Iš ankstesniųjų kalbos taisyčių; Apie mūsų žurnalo kalbą; Dėl per dažno daiktavardinių konstrukcijų vartojimo mūsų raštuose; Dėl tikslo aplinkybės konstrukcijų vartojimo; Šis tas iš nežymimųjų įvardžių vartojimo; Dėl vienos kitos laiko konstrukcijos. Nepamirškime bevardės giminės formų; Santykinio įvardžio vieta sudėtiname prijungiamajame sakinyje; Dvejetainis galininkas; Del pasakymo ir taip vartojimo. Turėti omenyje; Dvėsti, stipti, gaisiti, kristi; Baltiniai, skalbiniai ir marškiniai; Rašyklė ir sauslapis; Laikrodis ir laikraštis; Kada pajėgumas, o kada pajėgumai? Privalumas ir kokybiškumas; Videofonas; Sudėtiniai terminai su prieveiksminiais ir dalyviniais dėmenimis; Apie muzikos atlikimo būdų pavadinimus; Karčema ar karčiama? (labai aktualus straipsnis Amerikos lietuviams!) Svarbiausias kirčio šokinėjimo dėsnis; Dar kartą dėl mokinių skaitovų tarties; Atsakome į klausimus; Frazeologizmai apie valgius; Pluoštas retesnių frazeologizmų, palyginimų, vaizdingų ir rimuotų pasakymų; Spaudos puslapiuose; ir paskutinis straipsnis -- Kalbos kultūra ir praktikai svarbi literatūra, išspausdinta 1966 m. Viso leidinėlyje 110 psl.

Beliaka tik tikėti, kad GK skaitytojai "atras" Kalbos kultūrą ir tuo būdu bent dalinai užpildys tą spragą, kurią padarė GK sustojimas. Kalbos kultūros 4, 5, 6, 7 ir 12-tą sąsiuvinius galima užsisakyti rašant: Spauda, P. O. B. 685, Chicago, Ill. 60690. Dvylikto numerio kaina 40 centų, o kitų -- 35.

GIMTOJI KALBA

BENDRINĖS KALBOS LAIKRAŠTIS

Lietuvių Kalbos Draugijos organas, leidžiamas JAV LB Kultūros Fondo
 Nr. 1 1960 m.
 Redaktorius P. Jonikas Redakcijos talkininkai: B. Babrauskas, A. Dundulis, J. M. Laurinaitis, dr. A. Salys, dr. Pr. Skardžius, D. Velička.

"Gimtosios kalbos" numerio viršelis lapas.

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS RAŠO:

Pagarba ir neapykanta lietuviškai spaudai

Viena didžiausių mūsų išeivijos dorybių yra lietuviško spausdinimo žodžio išlaikymas gyvu. Kultūrinis visuomenės lygis atsispindi spaudoje: Yra asmenų, kurie neapkenčia viso, kas yra šviesaus ir pažangaus. Bet yra asmenų, kurie deda visas pastangas, kad savoji spauda klestėtų.

Nesusipratęs tautietis, gyvenantis baudžiavos liekanų dvasia, negali įsivaizduoti, kad lietuvis turi teisę ir gali turėti savą spaudą ir neprastesnius kultūrinius padarinius, kaip kad kitos tautos turi. Niekinantis visa, kas yra sava, taip filosofuoja:

"Lietuviški laikraščiai visą medžiagą ima iš vietinių laikraščių." Bet kuomet ji paklausi:

"Kiek kartų radai suminėti Lietuvą, lietuvius ir lietuviškas pavardes vietinėje spaudoje šią savaitę", jis tyli. Ir kuomet įrodai, kad pav. kiekviena A. L. Balso numeryje telpa bent keli šimtai lietuviškų pavardžių, tai jis įsitikina, kad medžiaga ne iš vietinių laikraščių imama, bet pridudama savų bendradarbių, tų susipratusių tautiečių, kurie gaivina lietuvišką spausdintąjį žodį.

Kokia kiekvienos tautos visuomenė, tokia ir jos spauda. Kalbant apie lietuviškąją spaudą prisimintina, kad nuo 1864 iki 1904 metų ji carų režimo buvo uždrausta. Vienok atsirado Basanavičiai, šliupai, Kudirkos, kurie slaptai leido Aušrą ir Varpą, neleidami tautai amžinai užmigti. Tiems sa-

vos spaudos kūrėjams tauta tebestato amžinus paminklus. Aušrininkai ir Varpininkai turėjo pasišventusių bendradarbių ir platintojų, rizikavusių savo laisve ir gyvybe. Bet ir anuomet buvo savo šviesos spindulių neapkentėjų, kurie iš sakyklų ragino išdavinėti caro budeliams knygnešius ir visus kovotojus už savos tautos laisvę.

Lietuviškoji spauda išeivijoje tarpsta vien jos darbuotojų ir rėmėjų pasiryžimo dėka. Pačioje Lietuvoje, nepaisant jos okupacijos, kiekviename dienraštyje, savaitraštyje ir žurnale dirba desėtkai kvalifikuotų spaudos darbuotojų. Atmetus propagandinį turinį, kiti tekstai yra pavyzdinčiai paruosti ir sutvarkyti. Išeivijoje padėtis yra sunkesnė. Štai Nepriklausomoje Lietuvoje (6. 11. 68) žurnalistas Pranas Alšėnas cituoja uolaus Naujienų dienraščio Redakcijos nario Juozo Pronskaus laiško ištrauką:

"... esu labai apsikrovęs redakcinio darbo smulkmenomis. Todėl nebesumezgu laiko net keltai žodžių parašyti artimiesiems draugams ir geriesiems bendradarbiams. Ar žinai kiek mes čia besame... Gudelis, kaip vyriausias administratorius, ir Augustas, kaip vienintelis redaktorius; kiti liekam Pužauskas (pirmam puslapiui ir "Anytai"), aš... ir viskas".

Taigi, vienas užsienių lietuvių spaudos darbininkas dirba bent

tiek, kiek darbo atlieka penki Lietuvoje leidžiamų laikraščių redaktorių nariai.

Visa tai reikia turėti omeny, kalbant apie mūsų spaudą dabar.

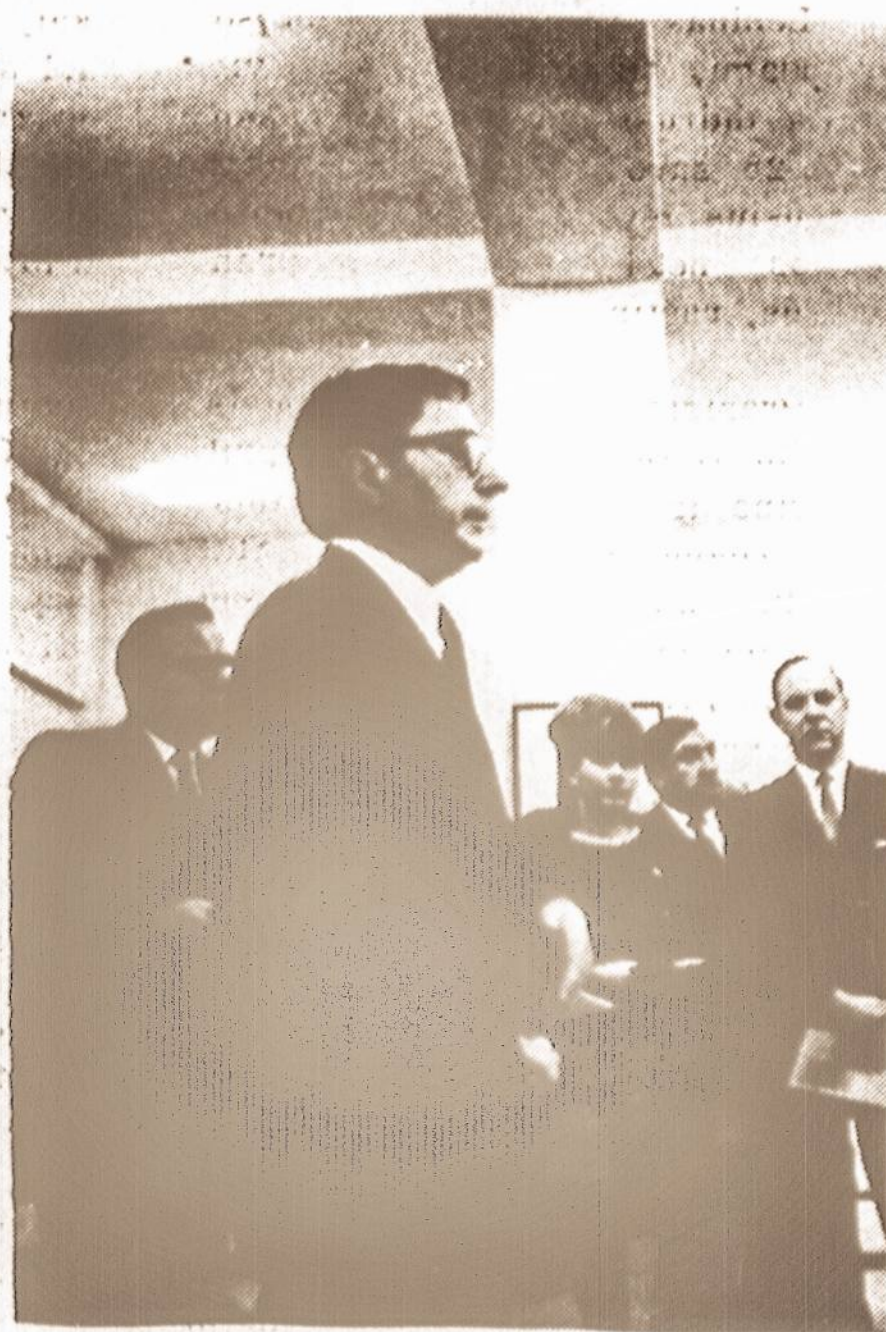
NADAS GIEDRAITIS

STEBĖTOJO PASTABOS

* VLIKas savo biuleteniams pernai išleido \$16.477 37; kitiems leidiniams -- \$6.-157 64; radijo programoms i Lietuva -- \$3.656; save išsilaikyti -- \$3.801 12

To viso informacinio darbo ispūdis susidaro, kad -- kalnas pagimdė pelę. Už \$30.000 būtų buvę galima išleisti stambus informacinis veikalas, kuris Lietuvos reikalui būtų tarnavęs ilgus metus. Dabar išleista krūva numetamų lapelių. Idomių vien jų parašytojams ir leidėjams. Ir kas juos skaito?

* Hartford, Conn. dr. Petras Vileišis organizuoja komitetą pastatyti Lietuvos prezidentams paminklą. Dr. Griunui jau yra paminklas Tautinėse kapinėse Chicagoje, o Smetonai -- Clevelande. Prezidentas Stulginskis dar gyvas Lietuvoje, bet rodo, niekas iš Amerikos jam nei atviruko nepasulčia, o Vileišio vadovaujama grupė gyvam paminklą statys!

LIETUVIŲ DAILĖS INSTITUTO pirm. Adolfas Valeška kalba šio Instituto meno parodos atidarymo metu. Jo kairėje - JAV Liet. Bendruomenės C. V. pirm. B. Nainys, o dešinėje Liet. Rašytojų D. jos pirm. A. Baronas. Parodoje buvo išstatyti V. Kasulio, P. Kiaulėno, V. Petravičiaus, V. Rato, A. Valeškos, V. Vizgirdo, L. Vilimo ir kt. darbai.

E. Sulaičio foto

BALTIJOS VALSTYBĖS SOVIETIJOS 50-METYJE

VYTAUTAS ŠIRVYDAS

Illinois u-to profesorai turi Studijų ratelį. Jis kartkartėmis savas studijas išleidžia rinkiniu. Vėliausias — skirtas žmogaus elgesio mokslams.

Iš aštuonių jame paskelbtųjų studijų, lietuviams įdomi geografijos profesoriaus Edwin H. Draine — "The Baltic States in the Soviets Fiftieth Year." Autorius specializuojasi susisiekimo priemonių (transporto) ir gaminių pristatymo temomis, kiek jos liečia rytų Europą ir Sovietiją. Ruošias knygą "Western Republics of the USSR"; kurioje apžvelgs ir Lietuvą, Latviją bei Estiją.

Studijėlės įvade rašo:

— Jau praėjo daugiau 25 m., kai trys Baltijos valstybės (Estija, Latvija ir Lietuva), netekdamos suverenumo, 1940 m. pakliuvo Sovietijos padui. Nors Amerika oficialiai grauzia šios pozicijos svarbą. Keletą metų ir Anglija buvo taip nusistačius, bet vėliau padėtį pripažino de facto, o 1967 m., atrodo, padarė galutiną nuosprendį, su Sovietija susitardama dėl aukso rezervų, kuriuos Baltijos valstybės Anglijos bankuose buvo padidėjusios pirm 1940 m." —

EKONOMINĖ IR GEOGRAFINĖ PADĖTIS

Autorius pasiremia aštuoniomis šaltiniais: dviem estų, vienu latvio ir vienu lietuvio (Petro Babrio, *Baltic Youth under Communism, išleistu 1967 m.*). Statistikai šaltinių semia iš Maskvos leidinio *Narodnoje Khoziaistvo v SSSR v 1964 g.* Mūsų veiksmų šaltiniai autoriui, arba nežinomi arba nepatikimi.

Jo nuomone, istorija ir ekonomija visais amžiais turėjo glaudų ryšį su Baltijos valstybių geografine padėtimi. Šiandien daugiau negu 6 milijonai baltiečių gyvena 68, 350 kv. mylių plote. Reiškia, gyventojų truputį daugiau negu Chicagoje, o plotas penktadaliu didesnis negu Illinois valstybė. Gamtos žaliavų čia gausu, todėl gyventojai vis vertėsi žemės ūkiu — javų ir gyvulių auginimu. Paskutiniiais dešimtmečiais sukurtoji pramonė gamina popierių, audeklus, elektroniką, mašinas, optiką, laivus, o Lietuvoje ir cementą.

Baltijos valstybių istorija profesorius Draine daranti šį įspūdį:

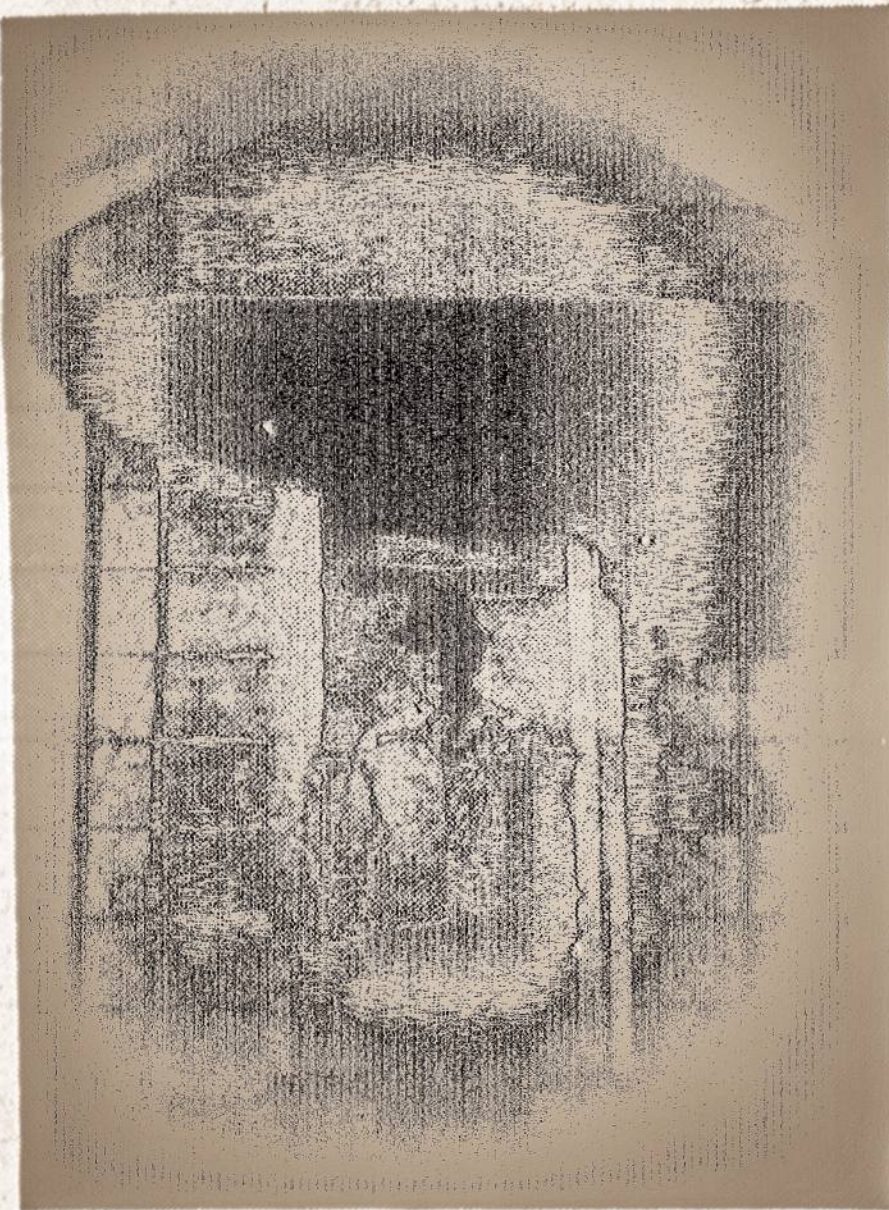
— Nežiūrint vokiečių, švedų, didrusių ir, dalinai, lenkų poveikio bangavimų per šimtmečius, kiekviena baltiečių grupė išlaikė savo tautybę. Kai 1918–1920 metais atsirado progų, tai pajėgė sukurti net nepriklausomas respublikas. Po pilno ir laisvo, bet trumpo laiko, plėsdamos savo tautinius pobūdžius, jos vėl pateko didrūsams. Likimas, atrodo, tuo sudavė jų tautiniams slekimams žiaurų kirtį, jas pavesdamas vėl didrusių jėgai. Šiandien šios trys valstybės yra Sovietijos pajūrio juosta.

Būdamos Sovietijos dalimi, Baltijos valstybės neišvengiamai įjungiamos į visus jos ekonominio plėtojimosi planus. Tas turi ir gerų ir ne taip jau gerų pusių. Kapitalas, žaliavos ir gaminiams rinka, tiesa, dabar apima visą Sovietiją, tačiau, kaip kada, visuotini planai nėra jai tokie sveiki atskirioms vietovėms. Šiame ar taip, tai sąlygos, kuriose Baltijos valstybės gyvena nuo 1944 m.

Trumpas, 1920–1940 metų nepriklausomybės laikotarpis Baltijos valstybėms, taip pat, buvo didelio posūkiu momentas. Gyvenimas privertė pagrindinę — žemės ūkio ekonomiją — išgyventi ūkius susmulkinančias žemės reformas ir pasukti vakarų rinkom, kur teko rungtis su labiau prastieskusia Danija ir Olandija. Be to, reikėjo išgyventi ir vakariečių pasaulio ekonominę krizę. Plačiau žiūrint, nepriklausomybės metų žemės reforma — buvo pirmas žingsnis keisti žemės ūkio pobūdį. Antras žingsnis — ūkių sukolektyvinimas, didrusių išbaigtas 1950 m. Dabar, atrodo, žengiama trečiasis — mažiau skelbiamas žingsnis, nes statistika rodo sovchozų gausėjimą, o gyventojų telkimąsi į miestus. Šiuo žingsniu, žemės ūkis gali, taip sakant, "supramonėti", kas planuotojams, be abejo, būtų malonu, nes galėtų tiksliau kontroliuoti ir darbą ir jo vaisius.

Autorius spėlioja:

— Atsižvelgiant į klimato vėsumą ir visose Baltijos valstybėse nelabai derlingą žemę, turint mintyje, kad Sovietijon įjungtoms valstybėms žaliava ir pusiau apdirbti gaminiai labiau prieinami, siekimai mažiau atsidėti žemės ūkiu, o plėsti žymesnę gaminių išbaigimo pramonę, atrodo sveiku galvojimu ir pažangos žingsniu, kuris, galutinėje išvadose, gal bus visiems baltiečiams naudingas.

Vienybės redaktorius Vytautas Širvydas, šio rašinio autorius, prie savo naujos rezidencijos Nashua, N.H., kur jis su žmona Ona apsigyveno išėjęs į pensiją iš imigracijos tarnybos.

Pagal Maskvos statistikų šaltinį, dabartinės Lietuvos visuomenės sudėtis 1964 metais buvusi tokia: dirbančiųjų 1,391,000, o viso gyventojų — 2,895,000. Žemės ūkyje dirbo 653,000, pramonėje 283,000, statybose 81,000, transporte 75,000, prekyboje 77,000, namų priežiūrose 25,000, medicinoj ir sveikatoj 49,000, mokyklose 76,000, vertėsi moksliniais tyrimais 21,000, valdininkų 19,000, kitokių dirbančiųjų 28,000. Nuošimčiais išiečių: iš kiekvieno tūkstančio dirbančiųjų — žemės ūkyje dirbo 469, pramonėj 203, statybose 58, transporte 54, prekyboje 55, namų priežiūrose 18, medicinoj 35, mo-

kyklose 55, mokslo tyrinėjimuose 15, valdininkavo 14, kitokių 20. Taigi, žemės ūkis Lietuvoje, po senovei, sudaro stambiausią pragyvenimui šaltinį.

Sovietijoj iš tūkstančio žmonių žemės ūkyje dirba 354, Latvijoje 343, Estijoje 347; iš tūkstančio Sovietijoj pramonėj dirba 260, Latvijoje ir Estijoje po 276. Lietuva pramoniniai atsilikusi nuo savo kaimynų, kuri pramonėjimu viršina Sovietijos vidurkį.

Jei 1958 metų gamybos vertei suteikti skaitmeną 100, tai vertė pagamintų pramonės gaminių augusi taip:

	1960	1962	1964
Sovietijoj	122	146	169
Lietuva	129	157	198
Latvija	126	149	180
Estija	124	151	182

Su pramonės augimu surištas žmonių bėgimas į miestus statistikoje taip atspindi. Iš šimto gyventojų miestuose gyveno:

	1940	1959	1965
Sovietijoj	33	48	53
Lietuvoj	23	39	44
Latvijoje	35	56	61
Estijoje	34	56	62

Taigi, ir miestelenėjimu Lietuva atsilikusi nuo savo kaimynų, kurie prašoka net Sovietijos vidurkį.

Lietuvoj dar gausu ne tik žemės ūkio darbininkų, bet metinės kolchozninko pajamos, kažkodėl, mažesnės. Statistika kalba taip:

	1958	1960	1962	1964
Sovietijoj (rubliais)	702	782	231	1127
Lietuvoje	410	593	631	940
Latvijoje	765	1017	988	1222
Estijoje	749	1152	1127	1605

Švedijoje 1965 m. vidutinis žemės ūkio darbininko metinis uždarbis buvęs \$2,205; turint mintyje sovietų rublio perkamąją galią išiečių apie 4,500 r. Taigi, nei Sovietija nei Baltijos kraštai dar toli gražu nėra pasiviję kaimynų Skandinavijoje aukštosios.

Sovchozų (valstybinių ūkių-dvarų) skaičių ūgi rodo ši statistika:

	1958	1960	1962	1964
Lietuvoj	138	228	231	266
Latvijoje	137	162	162	181
Estijoje	123	144	145	150

Su pramonėjimu ir miestelėjimu lygia-grečiai vyksta ir įvairus didrusių isikolonizavimas. 1959 metais gyventojų surašymas kiekviename tūkstantyje gyventojų Lietuvoje rado 793 lietuvius, 85 rusus (1940 m. tebuvo 30), Latvijoje, prie 620 latvių, gyveno 266 rusai; Estijoje — 746 estai, 201 rusas.

Profesorius daro išvadą:

— Pramonėi besiplečiant, didrusių kolonijos stambėja, Maskvai vadovaujant pramonėjimo vyksmui, gyventojų tautinės sudėties pakitimas pasidaro neišvengiamu palydovu.

Tęsiama 7 psl.

Senosios Vilniaus architektūros siluetai.

K. Daugėlos nuotr.

"Vilniaus miesto istorija"

Tokia antraštė Lietuvos TSR Mokslų Akademijos Istorijos institutas parengė 395 didelio formato puslapių iliustruotą knygą, kurią išleido Minties leidykla 10,000 tiražu. Knygos autoriai yra J. Jurginis, V. Merkys, A. Tautavičius. Atrodo, kad knygos branduolį bus sudaręs prof. akad. J. Jurginis, jos pradžia – miesto pradžia, archeologiniai duomenys apie Vilniaus gyvenvietę – A. Tautavičius, o jos galą – buržuazinių demokratinių revoliucijų laikotarpis, – 1905–7 revoliuciniai įvykiai, reakcijos ir iš naujo revoliucijų pakilimas Pirmas Pasaulinis karas ir Vasario revol. atgarsiai – bus V. Merkio mokslinio darbo vaisius.

Knyga turi 7 skyrius: 1. Miesto pradžia. 2. Miesto augimas. 3. Kultūra ir buitis. 4. Miesto sunykimas ir atsigavimas. 5. Kelyje iš feodalizmo į kapitalizmą (1795–1861 m.). 6. Kapitalizmo įsigalėjimo laikotarpis. 7. Buržuazinių demokratinių revoliucijų laikotarpis.

Knyga parašyta gera lietuvių kalba, aiškiai, objektyviai, moksliskai; joje jaučiama autorių meilė Lietuvai ir lietuvibei. Tik istoriografiniai principai ne visiems priimtini, pav., teigimas, kad darbininkų klasė atsiradus tik kapitalizmo laikotarpyje, ne visiems priimtinas. Argi iki kapitalizmo nebuvo darbininkų? Argi iki baudžiavininkai ne darbininkai?

Atrodo, kad J. Jurginiui nebuvo malonu konstatuoti faktą, kad Vilnius nuo pat jo įkūrimo buvo ir tebėra kosmopolitiškas miestas. Lietuvos valdovai valdė ne vien etnografinę Lietuvą, bet ir daug rytų slavų žemių ir žmonių, kurie vadinami rusais. Jie buvo lojalūs Lietuvos valdovams, jautėsi jų valdiniais ir Lietuvos piliečiais ir Vilniuje kūrėsi kaip savo valstybės sostinėje. Jau Gedimino laikais Vilniuje buvo daug rusų įsikūrusių, o kai Jogaila krikštijo lietuvius, tai Vilniuje pusė gyventojų buvo rusai, turėję savo bažnyčias ir hierarchus ir krikšto buvo nereikalingi o antrą gyventojų pusę sudarė lietuviai pagony, kuriuos Jogaila pakrikštijo. Nuo Jogailos laikų į Vilnių pradėjo "infiltruotis" lenkai su savo kalba ir kultūra. Prie Vytauto atsirado Vilniuje nemaža totorių kolonija, vėliau vokiečių ir stambi žydų kolonija.

Turint šį faktą galvoje, atrodo, kad Fel. Juzevičiaus liūdesys dėl nepilno Vilniaus sulietuvėjimo turi pagrindo. Ką istorija per ilgus amžius nulietuvino, to negalima per trumpą laikotarpį sulietuvinti.

Knygoje minima paskutinė caristinės Rusijos statistika, – ji rodo, kad lietuvių Vilniuje tebuvo apie 2–1/2%–3%, nes kas mokėjo lenkiškai kalbėti, tai ir užsirašė lenku, todėl Vilniuje didžiausią etninę grupę sudarė lenkai. Gaila, kad Vilniaus miesto istorija ne-

Kada meistrų auksinės rankos...

Kada meistrų auksinės rankos
Pastatė Vilnių – nematei,
Bet jo senas gatves aplankęs
Tu tarsį metraštį skaitai.

Skaitai iš plytų samanotų,
Iš bokštų, skersgatvių siaurų.
Ir tavo širdį, tavo protą
Jis gaubia ilgesiu tauriu.

Jauti, kaip gotika maldinga
Tau kelia mingančius jausmus.
Sunkus barokas, ištaigingas
Pritrenkia linijų griausmu.

Žaismingas, lengvas renesansas
Kaip lengvabūdė mergina
Patinka tau, jei dar nesensta
Krūtinėj gimstanti daina.

Širdis kūrėjų, aukso rankos
Užbūrė akmenį, plytas.
Žili jiems amžiai nusilenkia
Ir tu – jų metraštį skaitas.

VLADAS MOZŪRIŪNAS

1957 m.

privesta iki II Pasaulinio karo ir neparodyta, kiek Lenkijos statistika rado Vilniuje lietuvių ir rusų. Atrodo, kad Vilniuje rusų daug buvo nuo Gedimino laikų ir jų procentas liko nemažas po visų karų, okupacijų ir revoliucijų, nes masinio jų trėmimo niekas nevykdė, ir Hitleris nebuvo rusams toks žiaurus, kaip žydams, todėl mūsų veiksmu sutimas, riksmas, kad Vilnius "rusinamas" ir "lenkinamas" yra naivus.

Ką Lietuvos istorija "surasino" ir "sulenkino", to mūsų nacionalizmas negali per trumpą laiką "sulietuvinti".

G. J. M.

Baltijos valstybės

Atkelta iš 6 psl.

Toliau sako:

– Tautiniam savitumui gresia ir baltiečių tautinės kultūros palikimų pajungimas politiniams tikslams. Tautinių vertybių puoselėti negalima, nes tai tuojau apšaukiama "buržuaziniu nacionalizmu". Čia reikalas labai rimtas, nes baltiečių negausu, o juos supa didrusių jūra. Gyventojų sudėties pakitimas vyksta ne vien Baltijos valstybėse, bet ir kitose nerusiškose Sovietijos dalyse. Didrusiai ir ukrainai sudaro jau 37-ją Kirgizijos gyventojų nuosimtį, o Kazokijoje nuosimtis jau pasiekė 51. Atrodo, gyventojų tautinis perkilnojimas valstybiniais sovietiniams planams yra svarbus įrankis. –

Autorius savo studiją baigia šiuo pranašavimu Baltijos valstybių ateičiai:

– Bolševikų smurtui įžengiant į antrąją savojo šimtmečio pusę, tenka pasvarstyti nerusiškųjų tautų likimą Sovietijoje. Galima spręsti, kad Baltijos valstybių pramonėjimas bus ir toliau vykdomas, o gyventojų gerovė tekis lygiagrečiai su bendruoju Didrusios kilimu. Čia sunku nustatyti nuostolius laisvei ir autonomijai.

Šiaip ar taip, baltiečiams, atrodo, nebus suteikta progų vystytis "pusiau nepriklausomoms", kaip, pavyzdžiui, daro jų kaimynai šiaurėje, suomiai. Jų tėvynių geografija ir strateginė padėtis – per svarbi – tokiam išsivystymui suteikti laisvės.

– Sovietų vadams, be abejo, būtų patrauklesnis atbulesnis išsprendimas. Nors prieš Sovietiją šiandien satelituose kyla smarkėjanti nacionalizmo banga, buvo ženklų, kad jau 1963 metais pradėta planuoti kas kita. Buvo svarstoma idėja, tris Baltijos valstybes įjungti į vieną savitą Sovietijos ekonominį-politinį rajoną (oblastį), kuriame jos prarastų savo atskirus veidus. Įvairūs komunistiniame bloke iškilę susiskaldymai sukliudė idėjai ryškiai apsipavidalinti, bet – grėsmė tai padaryti ateityje – tebėra.

– Grėsmę tautiniam savitumui čia tik trumpai apžvelgėme. Istorijos amžiais baltiečiai, tiesa, neištauto vokiečiais, švedais, lenkais ar didrusiais, bet šiandien juos spaudžia labiau dinaminė ir prievartinga jėga. Nors istorija, tarytum, yra baltiečių pusėje, geografinė padėtis ir patobulinta sovietinio vadovavimo bei įkalbėjimų technika – sunkins vietinių atsparumą didrusių įsiveržimų įsiliejimams.

– Vietiniai turi priemonę, kuri, nors pavojinga, bet gali būti ateityje pavartota. Gali įvykti, kad baltiečiai, gavę žodį, pa-

reikalaus autonomijos, pasiremdami Sovietijos sudėtinėms respublikoms konstitucijos suteiktąja teise (will demand autonomy based on their constitutional rights as republics within the Soviet Union). Toks sąjūdis būtų panašus ukrainų nacionalizmo reikalavimam nuo 1917 metų. Gandai iš Rusijos vidaus šiandien leidžia spėlioti, kad tokių konstitucinių teisių reikalavimai jau keliami. Jei tai pavyktų, Baltijos valstybėms galėtų atitekti vadovo vaidmuo, bet nepavykimas – jas visai suardytų.

– Kokia tolimesnė ateitis? Sovietijoje, rodos, yra dvi svarbios jėgos, kurios kada nors ateityje įvykdys politinių atmainų. Viena, tai "naujasis luomas", kuris susidarė iš sovietinės biurokratijos. Jugoslavijos Džilas joje numato jėgą, kuri neišvengiamai pareikalaus didesnio balso politikoje ir viršūnėse. Antroji jėga yra būriavimasis nerusiškųjų tautelių, kurias geografija nubarstė visu Sovietijos parubežiu, nuo Suomijos įlankos iki vidurinės Azijos. Seniau, dienotvarkėje buvo kiekvieno nacionalistinio pasireiškimo žiaurus nuslopinimas. Santvarkos, tačiau, vystosi ir kinta. Neįmanoma manyti, kad dabartinis Sovietijos vaizdas yra jau galutinai jos santvarka. Be abejo, santvarkoje įvyks prasmingų pasikeitimų, kur varikliu bus ir svarbios Sovietijos parubežių nerusiškosios tautelės. –

BALFO 25 METŲ SUKAKTIES PROGA

PIRMASIS BALFO SEIMAS įvykęs New-Yorke, McCalpin viešbutyje, 1946 m. spalio mėn. Tada dalyvavo per 500 delegatų ir svečių. Tai buvo tais laikais, kai Amerikoje lietuviai vieningai dirbo šalpoje ir rūpinosi kaip padėti savo tautiečiams tremtyje. Nuotraukoje matome daug žmonių, bet apie trečdalis jų jau yra mirę...

KAI KURIE BALFO direktoriai 1952 metais. Iš kairės - stovi - išd. A. S. Trečiokas, sekr. Nora Gugienė, pirm. dr. kun. J. B. Končius, valdybos narės - P. Grybienė, S. Paurazienė ir A. Devenienė. Toliau matomi Balfo direktoriai: B. Spūdienė, P. Pivarionas, M. Michelsonienė, V. Tysliavienė, svečias iš Vokietijos V. Sidzikauskas, M. Kass-Kasevičienė ir Juozas Ginkus.

WATERBURY, CONN. - Vieno Balfo susirinkimo proga: dr. J. Colney, gen. J. Černius, BALFO išdininkas A. S. Trečiokas, A. Šmutis ir Jonas Valaitis.

HORN DENTAL LABORATORIES
aptarnauja New Yorką
77-20 -- 101 Ave.
OZONE PARK, N.Y. 11417
VI 5-7730
Kalba lietuviškai

BALFo valdyba 1952 metais: (iš kairės sėdi) - prel. J. Balkūnas, A. Devenienė, dr. kun. J. B. Končius, A. S. Trečiokas. Stovi - (iš k.) - adv. S. Briedis, Juozas Ginkus, J. Boley ir reikalų vedėjas P. Minkūnas.

BALFo sukaktuvinis seimas

Atkelta iš 8 psl.

tuos adresus davė gen. konsulas Jonas Budrys ir ministras B. K. Balutis. Tik tada Balfas galėjo ryšius užmegsti su lietuviais Londone, Paryžiuje, Berne, Genevoje, Zūriche, Romoje, Vatikane, Stockholme, Kopenhagoje ir kt.

Bet Balfui gavus National War Fund pripažinimą ir paramą, ta pati Pasiuntinybė Washingtone pirmoji prašė Balfos paramos... tik \$3,000 mėnesiui diplomatinėms įstaigoms išlaikyti.

Ne visi klebonai pradžioje BALFui pritarė. Bet Amerikos Episkopatui paskyrus pirmuosius \$5,000 veiklos pradžiai, tai ir tie klebonai, kurie BALFo "ubagų" ir "skudurninkų" neįsileido "jų parapijonų kišenių tuštinti", suminkštėjo. Suminkštėti padėjo dar dvi aplinkybės: iš Lietuvos pabėgo 248 kunigai, o su Broliais Motuzais-Beleckais pavyko susitarti rodyti Lietuvos filmus lietuvių kolonijose ir, ta proga, pakalbėti apie nuo karo nukentėjusius lietuvius ir jiems reikalingą pagalbą. Atvykusiems filmų žiūrėti, nebuvo patogu viešai prašant, atsisakyti aukoti kilniam ir neatidėliojamam reikalui.

PIRMOJI SIUNTA Į LIETUVĄ

Pirmoji Balfos siunta — 78,500 sv. drabužių, 3,000 sv. avalynės, medicinos įrankių ir vaistų, — apie \$100,000 vertės, buvo pasiųsta į Lietuvą, pasitarus su President's War Relief Control Board ir National War Fund.

Kad gauti daugiau paramos iš National War Fund, reikėjo įrodyti kur ir kas pašalpą gavo. Iš Lietuvos Balfas atsakymo negavo. Šiuo reikalu tarpininkauti atsisakė ir Amerikos Ambasada Maskvoje. Balfas buvo pasiryžęs siųsti savo atstovus į Lietuvą ir kitas Baltijos valstybes, bet numatytoms kandidatėms — Barbarai Darlys ir dr. Aldonai Šliūpaitei — tuometinis Tarybų S-gos konsulas Kiselev New Yorke atsisakė duoti vizas.

Artimiausia valstybė Lietuvai buvo Švedija ir 1944 m. Balfas pasiuntė visus \$5,000 iš savo išdo į Stockholmą. Išgirdę apie Balfą, lietuviai pradėjo pagalbos prašyti net iš Ispanijos ir Portugalijos, nekalbant apie kitas valstybes, kuriose po karo buvo daug skurdo, ypač Vokietijoje.

Koordinuojant darbą, Balfui pavyko iširti, kad pagalbos reikalingų lietuvių buvo per 70,000.

VIENYBĖ, 1969 m. kovo 7 d.

Vokietijoje — 65,000; Amerikiečių zonoje 35,000; Britų — apie 25,000; Prancūzų — 5,000. Austrijoje — apie 1,700; Prancūzijoje — 2,000; Šveicarijoje — 225; Švedijoje — 440; Danijoje — 1,800; Belgijoje — 400.

Balfas savo darbymetės laikais Amerikoje suorganizavo 140 skyrių. Per savo atstovus ištyrė vargingą lietuvių padėtį stovyklose ir tuojau ėmėsi darbo jų gyvenimo sąlygas pagerinti ir kad kiekvienas gautų bent 1,200 kalorijų maisto dienai.

Valstybėms, šalpos organizacijoms ir patiemis tremtiniams buvo aišku, kad vien šalpa gyventi visą laiką nebus įmanoma. Žmonės, kurie apsisprendė, grįžo į savo gimtuosius kraštus, kurie norėjo normalėse sąlygose pradėti gyventi kitur, kūrėsi Vokietijoje. Patį didžiausią grupę norėjo emigruoti į saugumą užtikrinančius kraštus.

Ilgai ir sunkiai BALFo vadovybė dirbo, ieškodama būdų kaip lietuviams pagelbėti geriau įsikurti. Buvo planų juos įkurdinti kompaktinėje masėje vienoje vietoje. Maine valstybėje, atrodė, bus galima BALFui gauti kariuomenės reikalams įrengtą Quatty kaimą, prie Passamaquody įlankos. Bet... iš ko pragyventi?

Iki įstatymas No. 774 buvo priimtas, netekę kantrybės, 13,000 lietuvių išvyko į Kanadą, 10,000 į Australiją, 5,000 į Angliją, 2,000 į Pietų Ameriką, 700 į Naująją Zelandiją, po mažiau dar kitur. Vokietijoje pasilikti nutarė apie 10,000, kiti negalėjo išvykti.

Pirmą kitos tautos pradėjo garantijų ieškoti savo tautiečiams atsiimti, BALFas jau turėjo 19,000 garantijų.

Pirmuoju laivu General Black 1948 m. spalio 30 atvyko 148 lietuviai. BALF atstovai juos prie laivo sutiko, ir išsiuntinėjo į paskirtąsias vietas. Prie laivų pasitikdavo mažiausiai 4 asmenys.

Po to, iš Vokietijos, lėktuvais ir laivais kas savaitę atvykdavo per šimtas lietuvių, kuriais reikėjo rūpintis. Tuometinė Balfos Imigracijos Komisija — A. Devenienė, J. Ginkus, J. Laučka, V. Tysliavienė, T. Mitchell, su pirm. kan. dr. K. J. Končium priešakyje, išsijusę dirbo naujuosius ateivius įkurdinti, o Vokietijoje likusiems sponsorių surasti.

Balfas, be to, padėjo 70-čiai našlaičių surasti naujus tėvus ir namus Amerikoje. Našlaičių komisijoje sumaniai dirbo: Pranė Lapienė, P. Jurgeliūtė-Beverage, Salomėja Čerienė-Mulks, Ieva Trečiokienė.

25 metų laikotarpyje, per Balfą, buvo suteikta apie 5 milijonų dolerių vertės šalpos — pinigais ir gėrybėmis — ir parūpinta 35,000 garantijų lietuviams atvykti į Ameriką.

Bet visi tie darbai jau liko praeityje ir labai gaila, kad taip greitai užmiršti.

KOKIA BALFO VEIKLA DABAR?

Balfas tebeprisklaido American Council of Voluntary Agencies (ACVAFA) ir Cooperative for American Relief Everywhere (CARE). Turi 31 direktorių, 8 centro valdybos narius, 3 tarnautojus ir tris revizijos komisijos narius.

1968 m. sušelpė 5,837 šeimas, daugiausia Lenkijoje (3,433), Lietuvoje ir Sibire (1,617), Vokietijoje (530), ir JAV (66).

Bankuose turi \$96,981.10: — Chase Manhattan — \$6,158.23; taupymo sąskaitoje — \$18,418.51; Lincoln Savings Banke — \$42,398.51; Liberty Federal Savings Banke — \$10,000; Schuyler Savings and Loan Ass'n — \$10,000; USA Bonds — \$9,971.88.

Pabaiga 12 psl.

JONAS VALAITIS, Balfos atstovas Vokietijoje, p. Zilionienė, kan. dr. J. B. Končius ir Zilionytė, prie kun. dr. Petraitio kapo Konstancijoje, Vokietijoje. Kun. Petraitis buvo ryšininkas.

PER SEPTYNIS JAV MIESTUS

KAM GITAS TURIZMAS?

„Kodel taip trumpai Čikagoje reikėjo ilgiau pabūti.“

„Na, ką, per tokį trumpą laiką Niujorko neapžiūrėsi.“

„Pasisvečiuokite pas mus ilgiau — daug ką dar turėsime parodyti.“

„Per tokį trumpą laiką Amerikos nepažinsi.“

Maždaug tokius ar panašius žodžius teko ne kartą išgirsti kelionėje po Jungtines Amerikos Valstijas. Ir jie visada skambėjo tikinčiai, pagrįstai, nes, palikdami kone kiekvieną miestą, žinodavome — daug jame dar nepamatė, nespėjė pamatyti. Per šešiolika dienų išilgai apskraidė Amerika ir aplankė septynis miestus, tarp kurių buvo visi keturi krašto didmiečiai, Lietuvos turistai atliko savotišką kelionių maratoną. Suprantama, tokiu atveju nespėsi pamatyti ir įsigilinti į visa, kas svarbiausia, esmingiausia, nepajėgsi visko suprasti, sužinoti.

Bet tokia jau turistų dalis. Ir turistai keliauja po sveikimas šalis ne todėl, kad slekty per vieną neilgą viešnagę pažinti visą pasaulį ar kitą kraštą. Juk per dvi savaites, ar net dvigubai daugiau laiko, neįsigilinsi ne tik į Amerikos, bet ir Suomijos ar ba Danijos dvasią, buitį, visas problemas. Sako, kad tokio sudėtingo, įdomaus krašto, kaip JAV, galima, gariu nepažinti, ir išgyvenus jame daugelį metų, o kartais net visą gyvenimą... Tai ką, negi dėl to atsisakyti turizmo ir turistinio žvilgsnio po pasaulio kraštus, negi atsisakyti galimybas pavaikščioti nepažintose šalies žemėse!

Ir turistai keliauja. Kartais ilgiau apsisotdami vienoje vietoje, kartais praskubėdami pro kelias iš karto. Ir keliauja ne veltui. Juk tai, kad savo kojomis eini per naują tautą miestą ar vietovę, savaime naudinga, nes tavo išvaikščiotos vietos išnyksta kaip taško ar pavadinimo žemėlapyje suvokimas, tapdamas aritmesnėmis, pažįstamomis, gyvomis. Juk susitikimai, pažintys, vienokis ar kitoks bendravimas su aplankyto krašto žmonėmis visada gausina įspūdžius, turina žinias, piečia akvarelį.

O ką jau besakyt, jei tokia krašte, kaip Amerikoje, surandi gausybę pažįstamų ir artimų žmonių...

Ir kai po skubios, labai intensyvos kelionės dabar pradeda po truputį atmintyje klostytis patirti įvykiai, įspūdžiai, vaizdai, metai, kad Jungtines Amerikos Valstijas per tas šešiolika dienų pasidarė „savas“ kraštas, kad jos dabar pažįstamos ne vien iš literatūros ar pasakojimų. Ir tegul tų įspūdžių neužteks nė pusei kelionių knygos, tegul nepajėgsi su jų pagalba leistis į plačius svetimos šalies gyvenimo apmąstymus, tegul daug ką turėsi tikslinti, papildydama žinias spaudos, knygų pagalba, lygindama skirtingus įspūdžius, — patirtis visada pravers.

Mes žinojome, kad Jungtinės Amerikos Valstijos yra viena didžiausių ir turtingiausių pasaulio valstybių. Dėl daugelio aplinkybių — beje, ir dėl gausios lietuviškos šeimijos — jos pagrįstai visada kėlė ypatingą mūsų susidomėjimą, bet nūdien dažnas momentas, liečias tą šalį, iš abstrakčios, li- teratūriškai pažintos sąvokos pavirto gyvu, iš arti pajustu reiškinio. Kad ir labai ribotas yra turistinis žvilgsnis, bet jis vis tiek daugiau duoda, negu perskaitytos lėštos knygos ar matyti filmas.

Tam, man atrodo, ir yra turizmas. Tuo ir naudinga buvo ši trumpa kelionė išilgai Ameriką. Žinoma, būtų buvę geriau, jei ilgiau būtų pasisvečiavę Čikagoje ar Niujorke, tačiau kiekviena kelionės diena būvė intensyvi, turininga, pilna įvykių, įspūdžių.

Tur būt, pirmą kartą per visą istoriją tokia gausi, autoritetinga ir įvairi Lietuvos turistų grupė šitokiu plačiu maršrutu lankėsi Jungtinėse Amerikos Valstijose. Ministras ir darbininkas, miesto vadovas ir mokytojas, kolūko pirmininkas ir žurnalistas, dailininkas ir rašytojas, universiteto dėstytojas ir aktorius, mokyklos direktorius ir kompozitorius — visas šis margas būrys sudarė labai draugišką, susitelkusį kolektyvą, kuris naudojosi gera proga įvairiais žvilgsniais apglėbti kito žemės pusrutulio krašto gyvenimą.

Dvidešimt vienas lietuvis — iš Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Šiaulių, Obelių, Doinuvos, Kriukų — turėjo puikų kelionės po JAV tvarkaraštį. Per Monrealį ir Niujorką atskridę į JAV nepriklausomybės lopsį — Filadelfiją, mes po to lankėme netoliese esančius krašto sostinę Vašingtoną ir kultūros centrą Bostoną. Pasisvečiavę garsojoje užsienio lietuvių „sostinėje“ Čikagoje, nukridome į Kaliforniją, kur palmėmis ir žil-tu oru pasiūkio trečias pagal dydį JAV miestas — Los Anželas, o lietumi — gražusis San Fransiskas. Po maždaug puspenkto valandos skridimo išilgai visą Amerikos žemyną dar kartą nusileidome Niujorkę, kur prabėgo paskutinės kelionės dienos. Atsisvečiuodami, išliko, lyg už keletą metų — lėktuvais buvo mums vienintelė susisiekimo tarp atskirų miestų priemonė, o juk vien du skridimai per Atlantą truko beveik parą...

DIENĄ IR NAKTĮ...

Turistinių grupių aerouostuose lankomo krašto piliečiai paprastai nepasitinka — jų ten laukia firmos atstovai, autobusai, ir viskas. Mūsų turistinė grupė skyrėsi nuo kitų, įprastų grupių, kad jos visur laukdavo ir ją pasitikdavo amerikiečių būriai, t. y. tų amerikiečių, kurie kalba lietuviškai ir yra lietuviškos veiklos žmonės.

Tai prasidėjo nuo pirmųjų žingsnių Amerikos žemėje, kai mes nustebome, pamatę didžiulį mūsų laukiančių tautiečių būrį. Ir vos spėjome atlikti formalumus, patekome į išilgiusius glėbius. O paskui visur taip būdavo — visur tautiečiai, žinoma, mažesniais, negu Niujorkę, būreliais, visur nuolir-dus dėmesys, rūpinimasis. Ir iš karto pasidėmė: ten surengti grupėje esančių aktorų koncertai, ten susitikti, ten pasikalbėti, ten parodyti... Vos spėdavai grįžti iš ekskursijos, tautiečiai jau laukdavo viešbu-tyje. Maž, vieni sutikdavo aerouostuose, kiti — tik pavieniu, atšargiai viešbutyje ar namie. Taip, būdavo, ir keliaujant iš paren-gimo į butą, iš buto į pasimatymą, iš pa-simatymo į kiti butą. Man neteko nė karto iš viešbučio skambinti kuriam nors pažį-stamam tautiečiui: iš pat ryto telefono skambulis nutraukdavo miegą — nė viena naktis per visą kelionę nebuvo normaliai išmiegota... Neturėjo poilsio ir kiti grupės nariai — ypač kūrybos žmonės.

Vien prisimindamas tautiečių, su kuriais teko ilgiau ar trumpiau pasikalbėti, išvardyčiau apie pusimį žinomų prieš karą ar šeimijoje iškilusių JAV lietuvių — rašytojų, dailininkų, mokslininkų, žurnalistų, muzikų ir kitų inteligentų.

Be... Viename JAV mieste, viešbutyje, žinomas emigracijos poetas paklausė, kodėl mes neparatome, su kokiais žmonėmis susitiko-me. Tada aš jam priminiau tokį faktą: kita-mieste kitas talentingas poetas, kai pakviesti visu būreliu apsilankėme namuose, atsiveikindamas kelis kartus kerėjo: tai susitarime, kad nerasyti, kaip su mumis bendravai ir apie ką kalbėjomės!

Poetas nebesiginčijo. Bet kadangi jis paprastai mėnėti pokalbininkus ir nepasakė pakeltes nuomonės, manau, galiu bent jį patį paminėti. Tai buvo Los Anželo vieš-butyje mus aplankęs Bernardas Brazdžio-nis. Jis buvo tą kartą mums, trojėtu turistų, korektikas, malonus ir galvojančis po-kalbininkas.

Tad, prisimindamas susitikimus su tautie-čiais, vis dėlto kartais nuo karto, įtelgu jio nepažė šio nedaryti, paminėsiu tuos, ku-rie nesutikdavo mūsų aerouostuose, neat-ėidavo į koncertus, viešal neišlydėdavo. Tenoriu pasakyti, kad grupės nariai — bū-reliais ar pavieniu — turėjo progos pasikalbėti su didžiąja dauguma žinomesnių emigracines kultūros veikėjų.

Filadelfijoje vienas įdomiausių mūsų sus-itikimų buvo Pensilvanijos universiteto bibliotekoje, kur dirba keletas tautiečių. Kostas Ostrauskas, Vincas Maciūnas labai nuodugnai aprodė didžiausius Amerikoje lituanistinius fondus, prie kurių gausinimo, bibliotekos skyriaus vadovo malonaus jau-no J. Dvalerio (Dwyer) paprašytas, prisidė-jo (ir melal toliau prisidės) Kulūrinų ry-šių su užsienio lietuviams komitetas. Po to teko vakarą praleisti dramaturgo K. Ost-rausko žemės ir jos draugų rato: su mumis — A. Gudaičiu, J. Grušu ir šių elučių au-toriumi — iki išnaktų sėdėjo ne tik šeim-i-ninkas, bet ir kalbininkas prof. Anta-nas Saly, literatūrai Vaškellai, dailininkas Ro-mualdas Viesulas. Tąkart šipriai, bet drau-giškai padiskutuavome. A. Gudaitis parodė Lietuvos dailininkų kūrybos skaidrų. Rytą, išvykstant į Vašingtoną, greita mūsų pažan-gių bičiulų (kurie, beje, surengė grupel vakarienę), atėjo į viešbutį mūsų palydėti prof. A. Saly su prašyti vakarą lietuvo-je viešėjusia dukra Rimigalia ir, lygiai kaip ir aš, tuose patuose žančiuose išaugęs Kostas Ostrauskas.

Vašingtone gyvena visas būrys lietuvių inteligentų, kurių dalis dirba Kongreso bibliotekoje. Abu vakarus praleidome tau-tiečių butuose, o ir viešbutyje nebuvo ra-mu:ėjo žia jio į svečius vienas po kito. Kai kurie neigė pirmą kartą matė Tarybų Lietuvos žmones. Kalbininkas Leonas Dambriūnas, istorikas Vincas Trumpa, teat-ralas Jurgis Blekaitis, architektas Gediminas Barzdukas ir kiti vašingtoniečiai buvo mūsų draugiški pokalbininkai.

Bostone prasidėjo mūsų aktorij Lal-mono Moreikos ir Eduardo Kanlavos bei pianisto Dainiaus Trinkūno „darbymetė“. Jau vakare pažangių Bostono lietuvių klube per susitikimą su mūsų gausiais tautie-čiais jiems teko pasirodyti su programa. Čia jiems pataikino ir „Aido“ choro solistė simpatiškoji Irena Janulienė, atvykusi su vyru — Lietuvos darbininkų susivienijimo prezidentu Ričardu Januliu. Ir kiti dieną praleidome tautiečių tarpe. Susipažinome su maloniais žmonėmis — Jonu Adomonu ir jo žmona Aldona, besilankiusia Lietuvo-je, o taip pat su jų bičiuliais. Visą dieną J. Grušui „asistavo“ rašytojas Stasys Santva-ras, kuris didoką mūsų būrelį užsikvietė pa-žiūrėti jo buities. Viktoro Vizgirdos buitė greta daugelio jo tapytų darbų matėme is porą paveikslų, kuriems eiludus padarė, prieš kelerius metus viešėdamas Vilniuje.

Ir vėl į viešbutį teko grįžti vėlai naktį. O iš ryto — į lėktuvą. Čikagoje patekome, kaip sakoma, tiesiog į „balių“. Tą sekma-dienio popietę YMCA viešbučio salėje buvo surengtas mūsų aktorijų koncertas. O čia prisirinko pilna pažįstamų ir naujai pa-žįstamų. Daug kartų Lietuvoje viešėjęs Vin-das Rasčiauskas-Rask net uždarė trimis

Vytautas Kazakevičius

dienoms savo ofisą, kad galėtų padėti turistams. Su jo pagalba paviko jau pirmą vakarą apipažinti su vakarine Čikaga. Po to sekė didelė susipažinimo vakarienė „Senekos“ viešbučio restorane.

Mes labai patenkinti, kad teko dalyvau-ti tokia dideliame ir įspūdingame susi-likime „Mildoje“ (jį „Tiesoje“ aprašė J. S. Jokubka), mes laimingi, kad mus globojo ir į namus buvo pakvieta tokie nuostirūs, protingi bičiuliai, kaip Stasys Jokubka ir Minė bei Vytautas Judzentavičius, mus pa-siitko ir mums rūpinosi iki iškvedant nar-sus kovotojas dėl pažangos „Vilnius“ fak-tiškas redaktorius Vincas Andralis, kad vėl susitikimo su simpatišku žemaičiu „Vil-nius“ ms. redaktorium Leonu Joniku, pro-fesorium Benjaminu Kubilium ir su daugė-llu kitų mūsų pažangių tautiečių.

Mes praleidome nemaža laiko apsupi ši jaunimo, kurio branduolį sudarė žviesiečiai: santariečiai, vadinamieji „krepšinininkai“.

Man įstrigo į atmintį asmeninė pažintis su rašytoju Mariuom Kašinskū per didelį susibuvimą Lietuvoje viešėjusių krepšini-nių trenerio Rimo Dirvonio buite, įdomūs pasikalbėjimai su jaunosios kartos žmonė-mis — Luda ir Vytautu Germanais, To-mu Remeikiu, Rimu Vėžiu, Dalia Jukne-vičiute ir kitiems naujais pažįstamais. Susiti-ka tarp jaunimo ir pakenkamai „senų“ pa-žįstamų, t. y. tų, kurie lankėsi Lietuvoje. Buvome pakviesti į žinomą viirazioto Adolfo Valeškos dirbuvę. Pagaliau žino-mų žmonių veidai pamatytį ir marilony „Draugo“ redakcijoje, kur, pasinaudojęs pakvietaimu, turėjau progos prisiminti re-dakcijos bei spaustuvs darbą. Lankėsi vaki-ky rašytoja Sonė Tomarionė ir kt.

Mūsų muzikal spėjo pasimatyti su dau-geliau kompozitorių. Kiti mūsų grupės na-riai taip pat turėjo daug susitikimų. Aš te-miniu tai, ką patyriau, o kelionės draugai, jei nerės, manau, turės tą skaičiuojamas pa-pasakoti apie savo susitikimus. Tenoriu pailudyti, kad Čikagoje mums susipažinoje dienos su naktimis, ir laiko miestui pažin-ti liko mažai. O toks užsienio lietuvių „sostinės“ dėmesys mums buvo visą laiką, nors, atvykę į Ameriką, parskaitėme „socia-listinėse“ „Naujuose“ šlykčiastų sivalps-ny, kuriuo stengiasi atibaidyti tautiečius nuo tarybinų žmonių. Tamo sivalpsnyje, tarp kitko, buvo kuo rimčiausiai (i) rašoma, kad mus, sugijžiusius namo, nuveš į Odesą ir... išlups akis.

Los Anželo aerouoste mus „paėmė į globą“ pažangus tautiečiai Vindas (Vaitė-ris) Ralla su bičiuliais. Jo dėka įvyko vie-nas įdomiausių susitikimų — lankėmės pas įžymų dailininką Joną Rimžą. Jo labai kurtiame motello kambaryje praleistos kelios valandos paliko gilų įspūdį. Vien tik šio „lietuviško Gogeno“ parodyti darbal iš Taičio salos suteikė tikro pasigėrėjimo. Būta šiame mieste ir daugiau susitikimų.

Bus daugiau

Winter Garden Tavern Inc.
 1883 Madison Street
 Brooklyn, 27, N. Y.
 Tel. EVergreen 2-6440

VYT. BELECKAS
Savininkas

SALĖ VESTUVĖMS IR KITOKIOMS PRAMOGOMS. BE TO, DUODAMI POLAIDOTUVINIAI PIETŪS.

Pirmos rūšies lietuviškas maistas prieinama kaina.

CALL US FOR LIQUOR CUT RATE

SAVE ON YOUR FAVORITE BRANDS

GOLDSTEIN Liquor Store

DOMESTIC & IMPORTED WINES & LIQUORS

FOR DELIVERY PHONE VIRGINIA 9-7669

NEAR FOREST PARKWAY

8427 JAMAICA AVE. WOODHAVEN, N. Y.

Mirė Erdmonas Simonaitis

Weinheime, Vokietijoje, vasario 24 d. mirė Erdmonas Simonaitis, praeitais metais sulaukęs 80 m. amžiaus. Velionį ištikio širdies smūgis einant gatve iš kino teatro su giminaite Pukyte. Tuojau buvo iškviestas jo gydytojas dr. Jung, bet nugabenus ligoninė Simonaitis jau buvo miręs, sąmonės neatgavęs.

E. Simonaitis buvo vienas žymesnių Mažosios Lietuvos veikėjų, Klaipėdos sukilimo dalyvis. Jis gimęs 1888 m. Spečiuose, Tiltės apskrityje.

1912 m. su kitais Prūsijos lietuviais įsteigė Tiltės Lietuvos klubą, buvo vienas iš Vydūno vad. choro narių.

1919 m. atskyrus Klaipėdos kraštą nuo Vokietijos iš Tiltės persikėlė Klaipėdon ir savanoriu įstojo į Lietuvos kariuomenę. 1922 - 1923 m. su Jonu Budriu ir kitais ruošė Klaipėdos krašto sukilimą. 1926 m. išrinktas pirmuoju Klaipėdos krašto direktorijos pirmininku, vėliau Klaipėdos apskr. viršininku, Klaipėdos miesto vyr. burmistru. Lietuvos vyriausybė už nuopelnus jį apdovanojo aukštais ordinais.

1941-1945 m. buvo vokiečių suimtas ir kalintas Mauthauseno ir Dachau kacetuose. Išlaisvintas amerikiečių.

Nuo 1946 m. buvo Mažosios Lietuvos Tarybos pirmininkas ir LB vadovas. Parašęs eilę straipsnių Mažosios Lietuvos klausimais ir ruošėsi išleisti savo atsiminimus.

ERDMONAS SIMONAITIS (1888 - 1969)

Buvo Vasario 16 gimnazijos kontrolės komisijos nariu ir Weinheimo apylinkės pirmininku.

Velionio palaikai buvo sudeginti Mannheimo krematoriume. Atsisveikinimo kalba pasakė Lietuvos Evangelikų Liuteronų V. Bažnyčios Tarybos pirmininkas senjoras kun. A. Keleris. Laidotuvėmis rūpinosi Vasario 16 gimnazijos mokytojas F. Skėrys. Urna su velionio palaikais numatyta perkelti į Iluettenfeldo kapines.

Lietuvoje liko velionio žmona, dvi ištekęsios dukros ir sūnus.

Liudvikas Tonas

Woodhaven N. Y., savo namuose vasario 25 dieną mirė Liudvikas Tonas, 85 m. amžiaus.

Velionis gimė 1884 m. kovo 6 d. Degučių km. Sunskų vc. Marijampolės apskr. 1911 m. baigė matematikos ir fizikos mokslus Maskvos universitete. Iki 1921 mokytojavo mergaičių gimnazijoje Jekterinodare, Rusijoje. 1921 m. grįžo į Lietuvą ir dirbo savo profesijoje. Buves Pagėgių, Plungės, Marijampolės gimnazijų direktorius.

Į Ameriką atvyko 1949 m. ir apsigyvenęs Brooklyne dirbo iki išėjo į pensiją.

Velionis buvo pašarvotas P. Shalins - Shalinskienės šermeninėje. Atsisveikinimo vakare vasario 27 d. kalbėjo liet. evangelikų klebonas J. Dagys, Lietuvos gen. konsulas A. Simutis A. Koncė ir V. Rastenis.

Nuliūdime liko žmona, dukterė Irena Vakselienė ir sūnus Jurgis su šeima.

Kaune, po sunkios ir ilgos ligos kovo 5 d. mirė prof. B. Sidaravičius. Nuo 1956 m. velionis vadovavo Kauno Medicinos instituto odos ir veneros ligų katedrai.

JONAS SKINDERIS

Clinton Ind. vasario 8 d. mirė Jonas Skinderis, ilgametis Vienybės skaitytojas sulaukęs 86 m. amžiaus. Palaidotas vasario 11 d. Walnut Grove kapinėse. Giliai liūdi žmona Ieva, sūnus Julius ir dukros Marija ir Aldona su šeima.

JURGIS DRAZDYS

Baltimore, Md., vasario 23 mirė Jurgis Drazdys, prieš 15 metų atvykęs į Ameriką. Palaidotas vasario 26 d. Holy Redeemer kapinėse. Nuliūdime liko žmona Ursulė, sūnus Antanas su šeima, brolis Jonas gyv. Hartford Conn. ir sesuo Lietuvoje.

A. ANDRIUŠKA

Ft. Lauderdale, Fla. vasario 17 d. mirė Aleksandras Andriuška sulaukęs 90 m. amžiaus. Turėjo du sūnus ir abudu buvo kunigai. Kun. Jurgis Andriuška mirė prieš keletą metų Pensilvanijoje. Giliame nuliūdime liko žmona ir sūnus kun. Vincas Andriušis Palaidotas Memorial kapinėse Ft. Lauderdale.

Panevėžyje. Beveik milijoną rublių ekonomijos davė pasiūlymai kuriuos per pastaruosius trejus metus pateikė Ekranų gamyklos novatorių. Ypač "derlingi" kinokopų gamintojams buvo praėjusieji metai.

Phone: APplagate 7-9604

WE DELIVER

HYLAND WINES & LIQUORS STORE, INC.
L 1578

256 JAMAICA AVENUE
Bet. Hendrix & Van Siclen
BROOKLYN 7, N. Y.

P. IKALOWYCH

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI

Funeral Directors

JUOZAS KAVALIAUSKAS

LICENSED PENNA AND NEW JERSEY

1601 S. Second Street, Philadelphia, Pa.

Telefonas: DEwey 4-5136

Charles J. Roman Funeral Home

1113 Mt. Vernon St., Philadelphia, Pa.

Telefonas: POplar 5-4110

STEPHEN AROMISKIS

(ARMAKAUSKAS)

423 Metropolitan Ave., Brooklyn 11, N. Y.

Koplyčia laidotuvėms Tel. EVergreen 7-4335

M. P. BALLAS FUNERAL HOME

ALB. BALTRŪNAS-BALTON

660 Grand Street Brooklyn, N. Y.

NOTARY PUBLIC Tel. STagg 2-5043

JOSEPH GARSZVA

UNDERTAKER AND EMBALMER
JOSEPH J. GARSZVA, Jr.

231 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y. 11211

Telefonas: EVergreen 8-9770

ŠIE LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI IŠNUOMOJA
AUTOMOBILIUS ĮVAIRIEMS REIKALAMS

HAVEN REALTY

TRAVEL AGENCY · MUTUAL FUNDS · INSURANCE

Perkant ar parduodant namus, išnuomojant butus, apdraudus,

federalinių ir valstybių (Income Tax) užpildymą, pirkimui piniginių perlaidų (Money Orders) ir įvairiausiems kitais reikalais. — kreipkitės į

Joseph Andrusis - Tel. VI 7-4477
87-09 Jamaica Avenue

Woodhaven, N. Y. 11421

BILETAI PARDUODAMI VISOMIS SUSISEKIMO PRIEMONĖMS I VISAS PASAULIO VIETAS.

Atdara kasdien nuo 9 v. r. iki 9 v.v.

SERV-WELL ROOFING CO.

INC

DENGIA STOGUS IR METALU APGAUBIA
KAMPUS IR KRAŠTUS

STOGE ĮRENGIA LANGUS

ATLIEKA SKARDOS, DERVOS, SLEITO, TILE,
SHINGLE ROOFING. GAMINA ASBESTO
ASFALTO SIENAS

VI 6-9519 ir VI 8-3800

77-20 101st AVE., OZONE PARK

Frank Brukas kalba lietuviškai

Skaniausia lietuviška
duona gaunama

**SILVER BELL
BAKING CO.**

Sav.
A. RADZIŪNAS

PYRAGAI VEDYBINIAMS
IR KITOKIEMS POKYLIAMS

STagg 2-5038

86-40 Stagg Street,
Brooklyn, N. Y.

VIENYBĖ

* VLADAS LIŠAUSKAS Minnesotā universitēti padovanojo visā savo spaudos archīvā, beieik 500 laikrašču ir kitoku spaudos leidņu. Jo rinkņyje dauglausia buvo lietuviški leidņiai iš tremties - įvairūs biuletēnai, laikraščiai, žurnalai, taip pat ir laikraščiai, kurie išleisti Anglijoje, P. Amerikoje ir Australijoje. Minnesota universiteto Imigracijos skyriaus vedėjas, prof. Rudolfas Vecoli, V. Lišauskui reiškia gilią padėką, kad tiek daug leidņu padovanojo universiteto bibliotekai.

* LIETUVIŲ MOTERŲ TARYBA, kuri kasmet ruošia tradicinę Atvelykio popietę, šiemet pagerbs poetą Kazį Binkį, Rašytojas Juozas Petrėnas, vienas iš artimesnių K. Binkio kolegų, yra pakviestas pasakyti kalbą apie K. Binkį ir jo kūrybą.

* HELEN KULBER rūpinasi Algimanto Kezio, S. J. fotografijų paroda, kurią Lietuvos vyčiai New Yorke organizuoja Pacem in Terris galerijoje (323 E. 47th St.). Paroda bus atidaryta nuo kovo 17 iki 28.

* DAIL. JONAS RŪTENIS savo darbų parodą rengia kovo 29 ir 30 dienomis Knights of Columbus salėje, Woodhavene. Jo parodą globoja New Yorko LB apylinkė.

* DAIL. K. ZOROMSKAS su latvių ir estų atstovais lanko Jungt. Tautų misijas Pabaltijo valstybių reikalais. Jie prašo įvairių valstybių misijas Baltijos valstybių nepriklausomybės klausimą iškelti Jungtinėse Tautose.

* AMERIKOS LIETUVIŲ TAUTINĖS S-GOS seimas įvyks New Yorke gegužės 30 ir 31 dienomis, Hotel Roosevelt, prie Madison Ave. ir 43-čios gatvės.

* DAIL. JONAS SUBAČIUS įrengė du altorius Lietuviškame stiluje Kearny, N. J. Lietuvių bažnyčioje.

* ALEKSANDRA KAŠUBIENĖ sukūrė įspūdingą mozaiką iš akmenų, kuri buvo išstatyta The Museum of Contemporary Crafts, 29 W. 53rd St., New Yorke.

* DR. J. K. VALIŪNAS, VLIKO pirm. iš New Yorko ir ALT pirm. inž. E. Bartkus iš Chicagos, lankėsi Washingtonė ir Lietuvos nepriklausomybės minėjimo proga kalbėjosi su Atstovų Rūmų pirm. kongr. J. W. McCormack iš Mass.

* KLEMENTINA PREKERIENĖ iš Lietuvos atvyko pas savo seserį Amelią Sinušienę gyv. Brooklyne. Prekerienė, palikusi dvi dukras Lietuvoje, yra buvusi Sibiro tremtinė. Jos sesuo A. Sinušienė, gyv. prie Highland Bld. parko, savo gražią rezidenciją už \$80,000 pardavė tėvams pranciškams. Ten bus pastatytas lietuviškas židinys, kuriam lietuviai prašomi aukoti milijoną dolerių.

* DR. LAIMA POCIENĖ, keletą mėnesių viešėjusi pas savo dėdę D. Klingą Brooklyne, pratęsusi vizą išvyko svečiuotis pas pažįstamus Chicagoje.

LAIMĖJO KONKURSA

VYTAUTAS ZALATORIUS, Vienybės bendradarbis Chicagoje, laimėjęs žurnalo *Laiškai Lietuviams* konkursą už geriausiai parašytą rašinį tema "Tolerancija ir ištikimybės principams, kryžiuojantis pakūjoms ir nuomonėms". Už savo rašinį V. Zalatorius laimėjo ir \$100 premiją.

Kęstučio Miklo vaikai Vasario 16 proga apsilankę pas Oyster Bay, L. I., N. Y. miestelio viršininką Michael N. Petito, kuris pasirašė Lietuvos Nepriklausomybės Dienos proklamaciją. Iš kairės - Elena ir Kristina Miklaitės, G. Garunštytė, M. N. Petito, Kęstutis Miklas ir jo sesutė Sandra.

MONIKA KVIKLYTĖ ir David Groisser - "National Spelling Bee" laimėtojai, iš 487,500 mokinių dalyvavusių konkurse. Laimėtojus sveikina Daily News atstovas T. Harold Forbes. Monika Kviklytė yra ketvirtosios kartos Amerikos lietuvaitė, 13 m. amžiaus. Ji lanko St. Thomas mokyklą Woodhaven, N. Y., o tėvai priklauso Apreiškimo par. bažnyčiai.

Balfas ...

Atkelta iš 9 psl.

Litas bendroveje Balfas investavo \$20,000 ir gauna 6% uždario. Revizijos komisijos nariai - A. Ošlapas, L. Virbickas ir M. Klimas, revizijos komisijos akte pažymi, kad "Revizijos komisijai nebuvo pateikta įrodymų, kad bendrovės 'Litas' indėliai būtų apdrausti federalinės valdžios, ar Balfos indėlis apdraustas kokia garantija neaišku".

Tokiomis spekuliacijomis seniau buvo uždrausta šalpos įstogoms užsimiti. Dabar, matyt, kitokia tvarka.

Revizijos komisija mano, kad Balfos turtui reikėtų padaryti pilną inventurizaciją.

Šiuo metu Balfas tebeturi 59 skyrius. Pašalpą skiria kartą per metus. Daromos pastangos aukas rinkti Australijoje, Kanadoje ir Venecueloje.

MODERNIZUOJA WHITE HORSE TAVERN

Pranas Bručas modernizuoja savo White Horse Tavern, kur dabar vyksta daug lietuvių susirinkimų, įvairių pramogų ir chorų repeticijos. Bručas įvedė šaldomojo oro sistemą ir dabar ruošiasi pakeisti įėjimą ir priekinius langus.

* A. Sobieskienė iš Lietuvos, atvykusi pas savo dukrą Chicagoje šešioms mėnesiams, gavo leidimą Amerikoje viešėti dar pusmetį. Vizito terminui pasibaigus Sobieskienė vyks į Kauną, kur gyvena kitą jos dukrą.

* Anelė Žemaitienė iš Lietuvos, trijų mėnesių vizitui atvyko pas savo seserį Oną Magdalinskienę, gyvenančią Wilkes-Barre, Pa. Viešnia Amerikoje turi ir kitų giminių pas kuriuos šiuo metu lankosi.

DR. A. GERUTIS ATVYKSTA Į JAV

Dr. A. Gerutis, Lietuvos pasiuntinybės patarėjas Bern, Šveicarijoje, kovo 20 d. atvyksta į JAV ir su paskaitomis lankysis New Yorke, Bostone, Clevelande, Chicagoje ir k. Kovo 23 d., Le Cordon Bleu salėje (96 ir Jamaica Ave., Woodhavene), jam rengiamas priėmimas ir bus pristatyta anglų kalba parašyta knyga "Lithuania". Dr. Gerutis yra vienas tos knygos autorius.

* Dana Saldaitė ir Linda Pazerckaitė, St. Thomas mokyklos (Woodhavene, N. Y.) studentės, laimėjo stipendijas į Mary Lewis akademiją. Abidvi yra garbės mokinės.

Petras Lišauskas, buv. Mas-petho Liet. Klubo reikalų vedėjas ir vienas stambesnių biznierių New Yorke atostogų buvo išvykęs į Floridą. Parsivežė daug įdomių įspūdžių. Pasakoja, kad Floridos lietuvių kolonija labai plečiasi, daugiausia ten apsigyvena pasiturintys pensininkai.

PARDUODAMAS gražus plytinis namas netoli Highland parko ir Interboro Parkway Brooklyne, 6 kambariai, didelis sodas. Kaina \$16,000. Telefonuoti 827-5970.

* Majoras Domininkas Nargelė, buv. Lietuvos advokato Nargelevičiaus sūnus, išvyko į Vietnamą.